Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 2003/48/EK

(2003. gada 3. jūnijs)

par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem

(OV L 157, 26.6.2003., 38. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 2004/66/EK (2004. gada 26. aprīlis)	L 168	35	1.5.2004.
►**M2**	Padomes Lēmums 2004/587/EK (2004. gada 19. jūlijs)	L 257	7	4.8.2004.
►**M3**	Padomes Direktīva 2006/98/EK (2006. gada 20. novembrī)	L 363	129	20.12.2006.
►**M4**	Padomes Direktīva 2014/48/ES (2014. gada 24. marts)	L 111	50	15.4.2014.

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 2003/48/EK

(2003. gada 3. jūnijs)

par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 94. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā:

(1) Līguma 56. līdz 60. pants garantē brīvu kapitāla apriti.

(2) Ienākumi no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi par parādprasībām, ir ar nodokļiem apliekami ienākumi visu dalībvalstu pastāvīgajiem iedzīvotājiem.

(3) Atbilstoši Līguma 58. panta 1. punktam dalībvalstīm ir tiesības piemērot atbilstošus savu nodokļu likumu noteikumus, kas paredz atšķirīgu rīcību pret nodokļu maksātājiem, kuru situācija attiecībā uz to dzīves vietu vai attiecībā uz vietu, kur ir ieguldīts to kapitāls, ir atšķirīga, un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai novērstu valsts tiesību aktu un noteikumu pārkāpumus, jo īpaši nodokļu uzlikšanas jomā.

(4) Saskaņā ar Līguma 58. panta 3. punktu dalībvalstu nodokļu tiesību aktu noteikumi, kas paredzēti, lai vērstos pret ļaunprātīgu izmantošanu vai krāpšanu, nedrīkst būt patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis vai slēpts ierobežojums brīvai kapitāla un maksājumu apritei, kas noteikta ar Līguma 56. Pantu.

(5) Nepastāvot valstu nodokļu sistēmu saskaņošanai attiecībā uz nodokļu uzlikšanu ienākumiem, kas gūti no uzkrājumiem kā procentu maksājumi, jo īpaši ciktāl tas attiecas uz rīcību ar procentiem, ko saņem nerezidenti, dalībvalstu rezidentiem savā dzīvesvietas dalībvalstī pašlaik bieži pastāv iespēja izvairīties no jebkādu nodokļu uzlikšanas procentiem, ko tie saņem citā dalībvalstī.

(6) Šāda situācija rada izkropļojumus kapitāla apritē starp dalībvalstīm, kas nav savienojami ar iekšējo tirgu.

([1]) OV C 270 E, 25.9.2001., 259. lpp.
([2]) OV C 47 E, 27.2.2003., 553. lpp.
([3]) OV C 48, 21.2.2002., 55. lpp.

▼B

(7) Šīs direktīvas pamatā ir konsenss, kas panākts 2000. gada 19. un 20. jūnija Eiropadomes sanāksmē Santamarija da Feirā un turpmākās Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmēs 2000. gada 26. un 27. novembrī, 2001. gada 13. decembrī un 2003. gada 21. janvārī.

(8) Šīs direktīvas galīgais mērķis ir ļaut ienākumus no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi, kuri vienā dalībvalstī maksāti īpašuma beneficiāriem, kas ir fiziskas personas ar dzīvesvietu citā dalībvalstī, efektīvi aplikt ar nodokļiem saskaņā ar šīs pēdējās dalībvalsts tiesību aktiem.

(9) Šīs direktīvas mērķi vislabāk var sasniegt, vēršoties pie procentu maksājumiem, kurus dalībvalstīs reģistrēti uzņēmēji maksā vai nodrošina īpašuma beneficiāriem vai šo beneficiāru labā, kuri ir citā dalībvalstī rezidējošas privātpersonas.

(10) Tā kā dalībvalstis nevar pietiekami sekmīgi sasniegt šīs direktīvas mērķi, jo nenotiek saskaņošana starp valstu sistēmām attiecībā uz nodokļu uzlikšanu ienākumiem, kas gūti no uzkrājumiem, un tādēļ tas labāk sasniedzams Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas izklāstīts minētajā pantā, šī direktīva paredz tikai minimālās prasības, kas nepieciešamas šos mērķu sasniegšanai, un ir samērīga ar šo mērķi.

(11) Maksājumu pārstāvis ir uzņēmējs, kas maksā procentus, vai nodrošina, ka procenti tiek maksāti tieši īpašuma beneficiāra labā.

(12) Formulējot procentu maksājuma jēdzienu un maksājumu pārstāvja mehānismu, attiecīgā gadījumā jāatsaucas uz Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvu 85/611/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (UKIPV) ([1]).

(13) Šīs direktīvas darbības jomai jāietver vienīgi nodokļu uzlikšana ienākumiem no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi par parādprasībām, izslēdzot, cita starpā, jautājumus, kas attiecas uz nodokļu uzlikšanu pensijām un apdrošināšanas atlīdzībām.

(14) Galīgo mērķi ieviest efektīvu nodokļu uzlikšanu procentu maksājumiem dalībvalstī, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, var sasniegt, veicot informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm par procentu maksājumiem.

([1]) OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/108/EK (OV L 41, 13.2.2002., 35. lpp.).

▼B

(15) Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīva 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpējo palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā [1] jau veido pamatu informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm nodokļu vajadzībām attiecībā uz ienākumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva. Tā arī turpmāk jāpiemēro šādai informācijas apmaiņai papildu šai direktīvai, ciktāl šī direktīva neatkāpjas no tās.

(16) Automātiska informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm par procentu maksājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, ļauj efektīvi uzlikt nodokļus šiem maksājumiem dalībvalstī, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem. Tādēļ nepieciešams izvirzīt noteikumu, ka dalībvalstīm, kas apmainās ar informāciju atbilstoši šai direktīvai, nevar atļaut paļauties uz informācijas apmaiņas robežām, kas noteiktas Direktīvas 77/799/EEK 8. pantā.

(17) Ņemot vērā strukturālās atšķirības, Austrija, Beļģija un Luksemburga nevar piemērot automātisko informācijas apmaiņu tajā pašā laikā, kad citas dalībvalstis. Pārejas periodā, ņemot vērā, ka ieturējuma nodoklis var nodrošināt efektīvas nodokļu uzlikšanas minimālo līmeni, jo īpaši ar likmi, kas proporcionāli pieaug līdz 35 %, šīm trim dalībvalstīm jāpiemēro ieturējuma nodoklis ienākumiem no uzkrājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva.

(18) Lai nodrošinātu vienādu attieksmi, Austrijai, Beļģijai un Luksemburgai nav jābūt pienākumam piemērot automātisko informācijas apmaiņu pirms Šveice, Andoras Firstiste, Lihtenšteinas Firstiste, Monako Firstiste un Sanmarīno Republika nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma attiecībā uz procentu maksājumiem.

(19) Šīm dalībvalstīm jāpārskaita lielākā daļa no to ieņēmumiem no šī ieturējuma nodokļa dalībvalstij, kas ir procentu īpašuma beneficāra dzīvesvietas valsts.

(20) Šīm dalībvalstīm jāpieņem procedūra, kas atļauj īpašuma beneficiāriem, kuri ir citas dalībvalsts rezidenti nodokļu vajadzībām, izvairīties no ieturējuma nodokļa uzlikšanas, pilnvarojot savu maksājumu pārstāvi paziņot par procentu maksājumiem vai uzrādot apliecību, ko izdevusi kompetenta iestāde dalībvalstī, kas ir viņu dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām.

(21) Dalībvalstij, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, jānodrošina, ka tiek novērsta dubultā nodokļu uzlikšana procentu maksājumiem, kas varētu notikt, piemērojot minēto ieturējuma nodokli saskaņā ar procedūru,

[1] OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼B

kas noteikta šajā direktīvā. Šai dalībvalstij tas jādara, piešķirot šī ieturējuma nodokļa atlaidi līdz pat apmēram, kādā šis nodoklis iekasējams tās teritorijā, un atmaksājot īpašuma beneficiāram ieturētā nodokļa pārsnieguma summu. Tomēr tā var šī nodokļu atlaides mehānisma piemērošanas vietā piešķirt ieturējuma nodokļa atmaksājumu.

(22) Lai izvairītos no tirgus traucējumiem, šo direktīvu pārejas perioda laikā nepiemēro procentu maksājumiem par konkrētiem apgrozāmiem parāda vērtspapīriem.

(23) Šai direktīvai nav jāliedz dalībvalstīm iekasēt no procentiem, kas rodas to teritorijā, cita veida ieturējuma nodokļus, kas nav minēti šajā direktīvā.

(24) Kamēr Amerikas Savienotās Valstis, Šveice, Andora, Lihtenšteina, Monako, Sanmarīno un attiecīgās dalībvalstu atkarīgās vai asociētās teritorijas visas nepiemēro līdzvērtīgus vai tādus pašus pasākumus, kā šajā direktīvā noteiktie, kapitāla aizplūšana uz šīm valstīm un teritorijām var apdraudēt šīs direktīvas mērķu sasniegšanu. Tādēļ nepieciešams, lai šo direktīvu piemēro no tās pašas dienas, kad visas šīs valstis un teritorijas piemēro šādus pasākumus.

(25) Komisijai ik pēc trīs gadiem jāsniedz ziņojums par šīs direktīvas darbību un jāierosina Padomei grozījumi, kas nepieciešami, lai labāk nodrošinātu efektīvu nodokļu uzlikšanu ienākumiem no uzkrājumiem un novērstu nevēlamus konkurences izkropļojumus.

(26) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas cita starpā ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

1. Šīs direktīvas galīgais mērķis ir ļaut efektīvi uzlikt nodokļus ienākumiem no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi, kuri vienā dalībvalstī izmaksāti īpašuma beneficiāriem, kas ir fiziskas personas un citas dalībvalsts rezidenti nodokļu vajadzībām, saskaņā ar šīs pēdējās dalībvalsts tiesību aktiem.

▼M4

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka maksājumu pārstāvji un citi uzņēmēji, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā vai, vajadzības gadījumā, kuru faktiskais vadības centrs atrodas to teritorijā, veic uzdevumus, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, neatkarīgi no vietas, kur parādnieks, pret kuru vērstā prasība rada procentu maksājumu, veic uzņēmējdarbību.

▼M4

1.a pants

Dažu terminu definīcijas

Šajā direktīvā:

a) "uzņēmējs" ir kredītiestāde vai finanšu iestāde, vai cita juridiska persona vai fiziska persona, kas, īstenojot savu profesionālo darbību, regulāri vai neregulāri veic vai nodrošina procentu maksājumus šīs direktīvas nozīmē;

b) saimnieciskās vienības "faktiskais vadības centrs" neatkarīgi no tā, vai šai vienībai ir juridisks statuss, ir vieta, kur tiek pieņemti galvenie vadības lēmumi, kas vajadzīgi saimnieciskās vienības darbības nodrošināšanai kopumā. Ja šādi lēmumi tiek pieņemti vairāk nekā vienā valstī vai jurisdikcijā, tad par faktisko vadības centru uzskata vietu, kurā tiek pieņemta lielākā daļa galveno vadības lēmumu par aktīviem, kuri rada procentu maksājumus šīs direktīvas nozīmē;

c) tresta vai līdzīga juridiska veidojuma "faktiskais vadības centrs" ir:

i) tās fiziskās personas pastāvīgā adrese, kura ir galvenā atbildīgā par galveno vadības lēmumu pieņemšanu par juridiskā veidojuma aktīviem, vai tresta gadījumā – pilnvarotās personas pastāvīgā adrese. Ja šāda galvenā atbildība ir vairāk nekā vienai fiziskajai personai, tad par faktisko vadības centru uzskata tās fiziskās personas pastāvīgo adresi, kura ir galvenā atbildīgā par lielāko daļu galveno vadības lēmumu pieņemšanu attiecībā uz aktīviem, kas rada procentu maksājumus šīs direktīvas nozīmē; vai

ii) adrese, kurā juridiskā persona, kura ir galvenā atbildīgā par juridiskā veidojuma aktīvu pārvaldību, vai tresta gadījumā – adrese, kurā pilnvarotā persona pieņem galvenos vadības lēmumus par šiem aktīviem. Ja galvenie vadības lēmumi tiek pieņemti vairāk nekā vienā valstī vai jurisdikcijā, tad par faktisko vadības centru uzskata vietu, kurā tiek pieņemta lielākā daļa galveno vadības lēmumu par aktīviem, kuri rada procentu maksājumus šīs direktīvas nozīmē;

d) "faktiski (efektīvi) uzliek nodokļus" nozīmē, ka saimnieciskai vienībai vai juridiskam veidojumam ir jāmaksā nodoklis par visiem tā ienākumiem vai par to ienākumu daļu, kas attiecināma uz tā dalībniekiem, kuri nav rezidenti, tostarp par visiem procentu maksājumiem.

2. pants

Īpašuma beneficiāra definīcija

1. Šajā direktīvā un neskarot 2. līdz 4. punktu, "īpašuma beneficiārs" ir jebkura fiziska persona, kas saņem procentu maksājumu, vai jebkura fiziska persona, kuras labā tiek nodrošināta šāda maksājuma veikšana, ja vien šāda persona nesniedz pierādījumus, ka maksājums nav saņemts vai nav nodrošināts tieši tās labā, proti, ja:

▼M4

a) tā darbojas kā maksājumu pārstāvis 4. panta 1. punkta nozīmē;

b) tā darbojas saimnieciskas vienības vārdā neatkarīgi no tā, vai šādai vienībai ir juridisks statuss, un atklāj uzņēmējam, kurš veic procentu maksājumu vai nodrošina, ka šāds maksājums tiek veikts, saimnieciskās vienības nosaukumu, juridisko formu, adresi, kurā saimnieciskā vienība veic uzņēmējdarbību, un, ja tā atrodas citā valstī vai jurisdikcijā – saimnieciskās vienības faktiskā vadības centra adresi;

c) tā darbojas juridiska veidojuma vārdā un atklāj uzņēmējam, kurš veic procentu maksājumu vai nodrošina, ka šāds maksājums tiek veikts, juridiskā veidojuma nosaukumu, ja tāds ir, juridisko formu, faktiskā vadības centra adresi un tās juridiskās personas nosaukumu vai fiziskās personas vārdu, kas minēta 1.a panta c) punktā; vai

d) tā darbojas citas fiziskas personas vārdā, kura ir īpašuma beneficiārs, un atklāj maksājuma pārstāvim šā īpašuma beneficiāra identitāti saskaņā ar 3. panta 2. punktu.

2. Ja maksājumu pārstāvim ir informācija, kas liek domāt, ka fiziskā persona, kura saņem procentu maksājumu vai kuras labā tiek nodrošināta procentu maksājuma veikšana, varētu nebūt īpašuma beneficiārs, un, ja uz minēto fizisko personu neattiecas 1. punkta a), b) vai c) apakšpunkts, tas veic pamatotus pasākumus, lai noteiktu īpašuma beneficiāra identitāti saskaņā ar 3. panta 2. punktu. Ja maksājumu pārstāvis nevar noteikt īpašuma beneficiāra identitāti, tas rīkojas attiecībā pret attiecīgo fizisko personu kā pret īpašuma beneficiāru.

3. Gadījumos, kad uzņēmējs, uz kuru arī attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK ([1]) 2. pants, veic procentu maksājumu vai nodrošina, ka šāds maksājums tiek veikts tāda veida saimnieciskai vienībai vai juridiskam veidojumam, kuram faktiski neuzliek nodokļus un kurš veic uzņēmējdarbību vai kura faktiskais vadības centrs atrodas valstī vai jurisdikcijā ārpus šīs direktīvas 7. pantā minētās teritorijas un ārpus tādu nolīgumu un vienošanos teritoriālās darbības jomas, kuros paredz tādus pašus vai līdzvērtīgus pasākumus kā šajā direktīvā, piemēro šā punkta otro līdz piekto daļu.

Maksājumu uzskata par veiktu vai nodrošinātu tieši fiziskai personai, kura ir rezidents citā dalībvalstī nekā tajā, kurā uzņēmējs veic uzņēmējdarbību, un kura Direktīvas 2005/60/EK 3. panta 6. punktā definēta kā saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma īpašuma beneficiārs. Tādas fiziskas personas identitāti noskaidro saskaņā ar klienta uzticamības pārbaudes pasākumiem, kā paredzēts minētās direktīvas 7. pantā un 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā. Šajā direktīvā arī tādu fizisku personu uzskata par īpašuma beneficiāru.

Mērķiem, kas norādīti pirmajā daļā, saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas, kas minētas orientējošā sarakstā I pielikumā, uzskata par tādām, kurām faktiski neuzliek nodokļus.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.).

▼**M4**

Pirmajā daļā minētais uzņēmējs noskaidro saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma juridisko formu un uzņēmējdarbības vietu vai, vajadzības gadījumā, faktiskā vadības centra adresi, izmantojot tādas fiziskas personas sniegtu informāciju, kura rīkojas attiecīgās saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma vārdā saskaņā jo īpaši ar 1. punkta b) un c) apakšpunktu, ja vien uzņēmējam nav pieejama ticamāka informācija, kas apliecina, ka iegūtā informācija nav pareiza vai pilnīga šā punkta piemērošanas nolūkam.

Ja saimnieciska vienība vai juridisks veidojums neatbilst I pielikuma sarakstā minētajām kategorijām vai ja tas atbilst šīm kategorijām, taču apgalvo, ka tam faktiski uzliek nodokļus, pirmajā daļā minētais uzņēmējs noskaidro, vai nodokļus faktiski uzliek, balstoties uz vispārīgi atzītiem faktiem vai arī uz oficiāliem dokumentiem, kurus iesniegusi saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums vai kuri iegūti, īstenojot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, kas veikti saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK.

4. Ja saimniecisku vienību vai juridisku veidojumu procentu maksājuma saņemšanas brīdī vai šāda maksājuma nodrošināšanas brīdī uzskata par maksājumu pārstāvi saskaņā ar 4. panta 2. punktu, tad procentu maksājumu uzskata par uzkrātu šādu fizisku personu labā, kuras šajā direktīvā uzskata par īpašuma beneficiāriem:

a) jebkura fiziska persona, kura ir tiesīga saņemt ieņēmumus no aktīviem, kas rada šādu maksājumu, vai kura ir tiesīga saņemt citus šādam maksājumam atbilstošus aktīvus, kad saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums saņem tādu maksājumu vai maksājums tiek nodrošināts tā labā, proporcionāli šīs personas tiesībām uz šādiem ieņēmumiem;

b) par jebkādu ieņēmumu daļu no aktīviem, kas rada šādu maksājumu, vai no citiem šādam maksājumam atbilstošiem aktīviem, ko nav tiesīga saņemt neviena no a) apakšpunktā minētajām fiziskajām personām, kad saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums saņem tādu maksājumu vai maksājums tiek nodrošināts tā labā, jebkura fiziska persona, kura ir tieši vai netieši devusi ieguldījumu attiecīgās saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma aktīvos, neatkarīgi no tā, vai šai fiziskajai personai ir tiesības uz šādas saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma aktīviem vai ienākumiem;

c) ja procentu maksājuma saņemšanas brīdī vai šāda maksājuma nodrošināšanas brīdī nav šādu a) vai b) apakšpunktā minētu fizisku personu, kurām kolektīvi vai vairākām ir tiesības uz visiem ieņēmumiem no aktīviem, kas rada šādu maksājumu, vai visiem citiem šādam maksājumam atbilstošiem aktīviem, tad jebkura fiziska persona – proporcionāli šīs personas tiesībām uz šādiem ieņēmumiem –, kura vēlāk iegūst tiesības uz visiem aktīviem vai daļu aktīvu, kas rada procentu maksājumu, vai citiem aktīviem, kas atbilst šādu procentu maksājumam. Kopējā summa, kuru uzskata par uzkrātu šādai fiziskai personai, nepārsniedz procentu maksājumu, ko saņēmusi saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums vai kas saimnieciskai vienībai vai juridiskam veidojumam ir nodrošināts, pēc tam, kad ir atskaitīta jebkāda daļa, kas saskaņā ar šo punktu ir attiecināta uz a) vai b) apakšpunktā minēto fizisko personu.

▼M4

3. pants

Īpašuma beneficiāru identitāte un dzīvesvieta

1. Katra dalībvalsts savā teritorijā pieņem procedūras, kas nepieciešamas, lai ļautu maksājumu pārstāvim noteikt īpašuma beneficiāru identitāti un viņu dzīvesvietu 8. līdz 12. pantā noteiktajiem mērķiem, un nodrošina šo procedūru piemērošanu.

Šādas procedūras atbilst minimālajiem standartiem, kas noteikti 2. un 3. punktā.

2. Maksājumu pārstāvis nosaka īpašuma beneficiāra identitāti, pamatojoties uz minimālajiem standartiem, kas atkarībā no tā, kad noslēgtas līgumattiecības starp maksājumu pārstāvi un īpašuma beneficiāru, atšķiras šādi:

a) līgumattiecībām, kas noslēgtas līdz 2004. gada 1. janvārim, maksājumu pārstāvis nosaka īpašuma beneficiāra identitāti, ko veido viņa vārds un adrese, izmantojot informāciju, kas ir tā rīcībā, jo īpaši – atbilstoši tajā valstī spēkā esošajiem noteikumiem, kurā tas veic uzņēmējdarbību, un Direktīvai 2005/60/EK;

b) līgumattiecībām, kas noslēgtas 2004. gada 1. janvārī vai vēlāk, vai darījumiem, kas minētajā laikā veikti, nepastāvot līgumattiecībām, maksājumu pārstāvis nosaka īpašuma beneficiāra identitāti, ko veido vārds, adrese, dzimšanas datums un vieta un – saskaņā ar 4. punktā minēto sarakstu – tās dalībvalsts piešķirtais nodokļu maksātāja numurs vai tā ekvivalents, kurā īpašuma beneficiārs ir rezidents nodokļu vajadzībām. Līgumattiecībām, kas noslēgtas līdz 2015. gada 1. jūlijam, vai darījumiem, kas minētajā laikā veikti, nepastāvot līgumattiecībām, informācija par dzimšanas datumu un vietu ir nepieciešama tikai tad, ja nav pieejams šāds nodokļu maksātāja numurs vai tā ekvivalents.

Informācija, kas minēta pirmās daļas b) apakšpunktā, ir noskaidrojama, izmantojot īpašuma beneficiāra uzrādītu pasi, oficiālu identitātes karti vai jebkādu citu oficiālu identitātes dokumentu, attiecīgos gadījumos, kā noteikts 4. punktā minētajā sarakstā. Visu informāciju, kas nav uzrādīta šajos dokumentos, nosaka, pamatojoties uz jebkādu citu personu apliecinošu dokumentu, ko uzrāda īpašuma beneficiārs.

3. Gadījumā, ja īpašuma beneficiārs brīvprātīgi uzrāda rezidenta apliecību nodokļu vajadzībām, ko izdevusi valsts kompetentā iestāde trīs gados pirms maksājuma datuma vai vēlāka datuma, ja maksājumu uzskata par uzkrātu īpašuma beneficiāra labā, uzskata, ka viņš ir šīs valsts rezidents. Pretējā gadījumā tiks uzskatīts, ka viņš ir tās valsts rezidents, kurā viņam ir pastāvīgā adrese. Maksājumu pārstāvis noskaidro īpašuma beneficiāra pastāvīgo adresi, pamatojoties uz šādiem minimālajiem standartiem:

a) līgumattiecībām, kas noslēgtas līdz 2004. gada 1. janvārim, maksājumu pārstāvis noskaidro īpašuma beneficiāra pašreizējo pastāvīgo adresi, izmantojot labāko tā rīcībā esošo informāciju, jo īpaši – atbilstoši tajā valstī spēkā esošajiem noteikumiem, kurā tas veic uzņēmējdarbību, un Direktīvai 2005/60/EK;

▼M4

b) līgumattiecībām, kas noslēgtas 2004. gada 1. janvārī vai vēlāk, vai darījumiem, kas šādā laikā veikti, nepastāvot līgumattiecībām, maksājumu pārstāvis noskaidro īpašuma beneficiāra pašreizējo pastāvīgo adresi, pamatojoties uz 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā paredzētās identitātes noteikšanas procedūras gaitā iegūto adresi, un atjaunina to, izmantojot jaunākos maksājumu pārstāvja rīcībā esošo dokumentus.

Gadījumā, kas minēts pirmās daļas b) apakšpunktā, ja īpašuma beneficiāri uzrāda pasi, oficiālu identitātes karti vai jebkādu citu dalībvalsts izdotu oficiālu identitātes dokumentu un deklarē, ka tie ir trešās valsts rezidenti, dzīvesvieta tiek noskaidrota, pamatojoties uz rezidenta apliecību nodokļu vajadzībām, ko izdevusi trešās valsts kompetentā iestāde, kurā saskaņā ar paša sniegto informāciju īpašuma beneficiārs ir rezidents, ne senāk kā trīs gadus pirms maksājuma datuma vai vēlāka datuma, ja maksājumu uzskata par uzkrātu īpašuma beneficiāra labā. Ja netiek uzrādīta šāda apliecība, fiziska persona tiek uzskatīta par tās dalībvalsts rezidentu, kura izdevusi pasi vai oficiālu identitātes karti, vai citu oficiālu identitātes dokumentu. Attiecībā uz īpašuma beneficiāriem, par kuriem maksājumu pārstāvja rīcībā ir oficiāli dokumenti, kas apliecina, ka – ar diplomātisko statusu saistītu privilēģiju dēļ vai pamatojoties uz starptautiskiem noteikumiem – to dzīvesvieta nodokļu vajadzībām ir citā valstī, nevis valstī, kurā ir to pastāvīgā adrese, dzīvesvietu noskaidro, pamatojoties uz šiem maksājumu pārstāvja rīcībā esošajiem oficiālajiem dokumentiem.

4. Līdz 2014. gada 31. decembrim katra dalībvalsts, kura piešķir nodokļu maksātāja numurus vai tā ekvivalentus, informē Komisiju par tādu numuru uzbūvi un formātu, kā arī par oficiāliem dokumentiem, kuros apkopotas ziņas par piešķirtiem numuriem. Katra dalībvalsts arī informē Komisiju par visām šajā sakarā veiktajām izmaiņām. Komisija publicē apkopotu saņemtās informācijas sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Maksājumu pārstāvji

1. Uzņēmēju, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī un tieši īpašuma beneficiāra labā veic procentu maksājumu vai nodrošina, ka šāds maksājums tiek veikts, šīs direktīvas nozīmē uzskata par maksājumu pārstāvi.

Šā punkta nozīmē nav svarīgi, vai attiecīgais uzņēmējs ir prasības vai vērtspapīra, kas rada ienākumus, parādnieks vai emitents vai arī tas ir pilnvarots parādnieka, emitenta vai īpašuma beneficiāra interesēs veikt ienākumu maksājumu vai nodrošināt, ka šāds maksājums tiek veikts.

Uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, šajā direktīvā arī tiek uzskatīts par maksājumu pārstāvi, ja izpildīti šādi nosacījumi:

a) tas veic procentu maksājumu vai nodrošina, ka tas tiek veikts, citam uzņēmējam, tostarp pastāvīgam uzņēmumam vai pirmā uzņēmuma meitasuzņēmumam, kas veic uzņēmējdarbību ārpus 7. pantā minētās

▼M4

teritorijas un ārpus tādu nolīgumu un vienošanos teritoriālās darbības jomas, kuros paredz tādus pašus vai līdzvērtīgus pasākumus, kā izklāstīti šajā direktīvā; un

b) ņemot vērā 3. pantu, pirmajam uzņēmējam, pamatojoties uz pieejamo informāciju, ir pamats uzskatīt, ka otrais uzņēmējs veiks ienākumu maksājumu vai nodrošinās, ka šāds maksājums tiek veikts, tieši tāda īpašuma beneficiāra labā, kas ir fiziska persona, kura pirmajam uzņēmējam zināma kā citas dalībvalsts rezidents.

Gadījumā, ja ir izpildīti pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētie nosacījumi, maksājumu, kuru pirmais uzņēmējs ir veicis vai nodrošinājis, ka tas tiek veikts, uzskata par veiktu vai nodrošinātu tieši minētās daļas b) apakšpunktā minētā īpašuma beneficiāra labā.

2. Ja saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma faktiskais vadības centrs ir dalībvalstī un tam saskaņā vai nu ar tās dalībvalsts vispārīgajiem tiešās nodokļu uzlikšanas noteikumiem, vai tās dalībvalsts, kurā saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums veic uzņēmējdarbību, vai jebkurā valstī vai jurisdikcijā, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām, netiek faktiski uzlikti nodokļi, – saņemot procentu maksājumu vai nodrošinot šāda maksājuma veikšanu, šī saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums tiek uzskatīts par maksājumu pārstāvi.

Mērķiem, kas norādīti šajā punktā, saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas, kas minētas orientējošā sarakstā II pielikumā, uzskata par tādām, kurām faktiski neuzliek nodokļus.

Ja saimnieciska vienība vai juridisks veidojums nepieder nevienai no II pielikuma sarakstā minētajām kategorijām vai ja uz to attiecas šis saraksts, taču tas apgalvo, ka tam faktiski uzliek nodokļus, minētais uzņēmējs noskaidro, vai nodokļus faktiski uzliek, balstoties uz vispārīgi atzītiem faktiem vai arī uz oficiāliem dokumentiem, kurus iesniegusi saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums vai kuri iegūti, īstenojot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, kas veikti saskaņā ar Direktīvu 2005/60/EK.

Jebkurš uzņēmējs, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un veic procentu maksājumu vai nodrošina, ka tas tiek veikts saimnieciskai vienībai vai juridiskam veidojumam, kas minēts šajā punktā un kura faktiskais vadības centrs atrodas citā dalībvalstī, nevis valstī, kurā uzņēmējs veic uzņēmējdarbību, paziņo savas dalībvalsts kompetentai iestādei, kurā tas veic uzņēmējdarbību, šādus datus, izmantojot 2. panta 3. punkta ceturtajā daļā norādīto informāciju vai citu pieejamu informāciju:

i) saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma nosaukumu, ja tāds ir;

ii) tā juridisko formu;

iii) tā faktiskā vadības centra adresi;

▼M4

iv) kopējā procentu maksājuma summu, kas noteikta saskaņā ar 8. panta noteikumiem un izmaksāta vai nodrošināta attiecīgajai saimnieciskajai vienībai vai juridiskam veidojumam;

v) datumu, kurā veikts pēdējais procentu maksājums.

Fiziskās personas, kuras uzskata par to procentu maksājumu, kas veikti vai nodrošināti šā punkta pirmajā daļā minētajām saimnieciskajām vienībām vai juridiskajiem veidojumiem, īpašuma beneficiāriem, nosaka saskaņā ar 2. panta 4. punktā paredzētajiem noteikumiem. Gadījumos, kad piemēro 2. panta 4. punkta c) apakšpunktu, saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums, tiklīdz fiziska persona iegūst tiesības uz aktīviem, kas rada procentu maksājumu, vai uz citiem aktīviem, kas atbilst procentu maksājumam, sniedz tās dalībvalsts kompetentai iestādei, kurā atrodas tā faktiskais vadības centrs, 8. panta 1. punkta otrajā daļā norādīto informāciju. Saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums informē kompetento iestādi arī par jebkurām izmaiņām attiecībā uz tā faktiskā vadības centra atrašanās vietu.

Piektajā daļā minētie pienākumi paliek spēkā 10 gadus no dienas, kad veikts pēdējais procentu maksājums, ko saņēmusi vai nodrošinājusi saimnieciska vienība vai juridisks veidojums, vai no pēdējās dienas, kad fiziska persona ieguvusi tiesības uz aktīviem, kas rada šādu procentu maksājumu, vai uz citiem aktīviem, kas atbilst procentu maksājumam, atkarībā no tā, kura diena ir vēlāk.

Ja saimnieciska vienība vai juridisks veidojums gadījumos, kad piemēro 2. panta 4. punkta c) apakšpunktu, ir pārcēlis faktisko vadības centru uz citu dalībvalsti, tad pirmās dalībvalsts kompetentā iestāde nosūta šīs jaunās dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju:

i) procentu maksājuma summu, ko saņēmusi saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums vai kas nodrošināta tā labā un uz kuru joprojām nav pieteiktas agrākas tiesības uz attiecīgiem aktīviem;

ii) datumu, kad veikts pēdējais procentu maksājums, ko saņēmusi saimnieciska vienība vai juridisks veidojums vai kas nodrošināts tā labā, vai pēdējais datums, kad fiziska persona ieguva tiesības uz visiem aktīviem vai daļu no aktīviem, kas rada šādu procentu maksājumu, vai uz citiem aktīviem, kas atbilst procentu maksājumam, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.

Šo punktu nepiemēro, ja saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums sniedz pierādījumus, ka uz to attiecināms viens no šādiem gadījumiem:

a) tas ir kolektīvo ieguldījumu uzņēmums vai jebkāda cita veida kolektīvo ieguldījumu fonds vai shēma, kā definēts 6. panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta i) un iii) punktā vai e) apakšpunkta i) un iii) punktā;

b) tā ir iestāde, kas nodrošina pensiju vai apdrošināšanas pakalpojumus, vai uzņēmums, kuru šāda iestāde ir pilnvarojusi pārvaldīt tās aktīvus;

▼M4

c) tas saskaņā ar procedūrām, ko piemēro dalībvalstī, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām vai kurā atrodas tā faktiskais vadības centrs, ir atzīts par tādu, kurš ir atbrīvojams no faktiskas nodokļu maksāšanas saskaņā ar vispārīgiem tiešās nodokļu uzlikšanas noteikumiem, jo tas kalpo sabiedrības labumam tikai un vienīgi labdarīgiem mērķiem;

d) tas ir vairāku īpašuma beneficiāru kopīpašums, kuru identitāti un dzīvesvietu saskaņā ar 3. pantu ir noskaidrojis uzņēmējs, kas veic vai nodrošina maksājumu, un tādēļ tāds uzņēmējs ir maksājumu pārstāvis saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Saimnieciskai vienībai, kas minēta 2. punktā un kas ir līdzīga kolektīvo ieguldījumu uzņēmumam vai citam kolektīvo ieguldījumu fondam vai shēmai, kura minēta 2. punkta astotās daļas a) apakšpunktā, ir iespēja šajā direktīvā tikt uzskatītai par tādu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu, kolektīvo ieguldījumu fondu vai shēmu.

Gadījumā, ja saimnieciskā vienība izmanto šā punkta pirmajā daļā minēto iespēju, dalībvalsts, kurā atrodas tā faktiskais vadības centrs, izdod tam attiecīgu apliecību. Saimnieciskā vienība minēto apliecību uzrāda uzņēmējam, kas veic vai nodrošina procentu maksājumu. Tādā gadījumā uzņēmēju atbrīvo no pienākumiem, kas noteikti 2. punkta ceturtajā daļā.

Lai nodrošinātu efektīvu šīs direktīvas piemērošanu, dalībvalstis saistībā ar šā punkta pirmajā daļā minēto iespēju pieņem sīki izstrādātus noteikumus, kas piemērojami saimnieciskām vienībām, kuru faktiskais vadības centrs atrodas dalībvalsts teritorijā.

▼B

5. pants

Kompetentās iestādes definīcija

Šajā direktīvā "kompetentā iestāde" ir:

a) dalībvalstīs — jebkura iestāde, par kuru dalībvalsts paziņojusi Komisijai;

b) trešās valstīs — kompetentā iestāde divpusēju vai daudzpusēju nodokļu konvenciju vajadzībām, vai, ja tādas nav, tāda cita iestāde, kuras kompetencē ir izsniegt uzturēšanās apliecības nodokļu vajadzībām.

▼M4

6. pants

Procentu maksājuma definīcija

1. Šajā direktīvā "procentu maksājums" ir:

a) procenti, ko iemaksā kontā vai ar kuriem kreditē kontu un kuri attiecas uz visa veida parādprasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir nodrošinātas ar hipotēku vai nav, vai tās dod tiesības saņemt daļu no parādnieka peļņas vai ne, un jo īpaši uz ienākumiem no valsts vērtspapīriem un ienākumiem no obligācijām vai ķīlu zīmēm, tostarp prēmijām un balvām, kas attiecināmas uz šādiem vērtspapīriem, obligācijām vai ķīlu zīmēm; kavējuma naudas maksājumus par novēlotiem maksājumiem neuzskata par procentu maksājumiem;

▼M4

b) jebkādi ienākumi, ko iemaksā vai gūst vai ar kuriem kreditē kontu un kuri attiecas uz jebkāda veida vērtspapīriem, izņemot tos vērtspapīrus, kuru radītos ienākumus tieši uzskata par procentu maksājumu saskaņā ar a), c), d) vai e) apakšpunktu, un ja:

i) nosacījumi par ienākumiem no kapitāla, kas tiek noteikti emisijas dienā, satur pienākumu pret ieguldītāju, ka tas vērtspapīru termiņa beigās saņem vismaz 95 % no ieguldītā kapitāla; vai

ii) emisijas dienā definētajos nosacījumos paredzēta saikne starp vismaz 95 % ienākumiem no vērtspapīriem un a), c), d) vai e) apakšpunktā minētajiem procentu vai ienākumu veidiem;

c) procenti, kas uzkrāti vai kapitalizēti, pārdodot, atmaksājot vai izpērkot a) apakšpunktā minētās parādprasības, un jebkādi ienākumi, kas uzkrāti vai kapitalizēti, pārdodot, atmaksājot vai izpērkot b) apakšpunktā minētos vērtspapīrus;

d) ienākumi, kas tieši vai netieši, tostarp ar 4. panta 2. punktā minētas saimnieciskas vienības vai juridiska veidojuma starpniecību iegūti no šā punkta a), b) vai c) apakšpunktā minētajiem maksājumiem, ja tos izmaksā kāda no šādām struktūrām:

i) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi vai citi kolektīvo ieguldījumu fondi vai shēmas, kas kā tādi ir reģistrēti vai nu saskaņā ar jebkuras dalībvalsts tiesību aktiem, vai Eiropas Ekonomikas zona valstu, kas neietilpst Savienībā, noteikumiem vai kuriem ir fonda noteikumi vai dibināšanas dokumenti, kurus reglamentē vienas no šo dalībvalstu vai valstu tiesību akti, kas attiecas uz kolektīvo ieguldījumu fondiem vai shēmām. To piemēro neatkarīgi no tādu uzņēmumu, fondu vai shēmu juridiskās formas un neatkarīgi no jebkādiem ierobežojumiem, kuri saistībā ar fonda vai shēmas akciju vai daļu pirkšanu, pārdošanu vai izpirkšanu tiek piemēroti ierobežotai ieguldītāju grupai;

ii) saimnieciskās vienības, kas izmantojušas 4. panta 3. punktā paredzēto iespēju;

iii) jebkurš kolektīvo ieguldījumu fonds vai shēma, kas veic uzņēmējdarbību ārpus 7. pantā minētās teritorijas un ārpus Eiropas Ekonomikas zonas. To piemēro neatkarīgi no tāda fonda vai shēmas juridiskās formas un neatkarīgi no jebkādiem ierobežojumiem, kuri saistībā ar fonda vai shēmas akciju vai daļu pirkšanu, pārdošanu vai izpirkšanu tiek piemēroti ierobežotai ieguldītāju grupai;

e) ienākumi, kas gūti no turpmāk izklāstīto uzņēmumu, saimniecisko vienību, ieguldījumu fondu vai shēmu akciju vai daļu pārdošanas, atmaksāšanas vai izpirkšanas, ja tie ar citu šādu uzņēmumu, fondu vai shēmu vai arī ar 4. panta 2. punktā minēto saimniecisko vienību vai juridisko veidojumu starpniecību vairāk nekā 40 % savu aktīvu tieši vai netieši iegulda šā punkta a) apakšpunktā minētajās parādprasībās vai tā b) apakšpunktā minētajos vērtspapīros:

▼M4

i) kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi vai citi kolektīvo ieguldījumu fondi vai shēmas, kas kā tādi ir reģistrēti vai nu saskaņā ar jebkuras dalībvalsts tiesību aktiem, vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu, kas neietilpst Savienībā, noteikumiem vai kuriem ir fonda noteikumi vai dibināšanas dokumenti, kurus reglamentē vienas no dalībvalstu vai valstu tiesību akti, kas attiecas uz kolektīvo ieguldījumu fondiem vai shēmām. To piemēro neatkarīgi no tādu uzņēmumu, fondu vai shēmu juridiskās formas un neatkarīgi no jebkādiem ierobežojumiem, kuri saistībā ar fonda vai shēmas akciju vai daļu pirkšanu, pārdošanu vai izpirkšanu tiek piemēroti ierobežotai ieguldītāju grupai;

ii) saimnieciskās vienības, kas izmantojušas 4. panta 3. punktā paredzēto iespēju;

iii) jebkurš kolektīvo ieguldījumu fonds vai shēma, kas veic uzņēmējdarbību ārpus 7. pantā minētās teritorijas un ārpus Eiropas Ekonomikas zonas. To piemēro neatkarīgi no tāda fonda vai shēmas juridiskās formas un neatkarīgi no jebkādiem ierobežojumiem, kuri saistībā ar fonda vai shēmas akciju vai daļu pirkšanu, pārdošanu vai izpirkšanu tiek piemēroti ierobežotai ieguldītāju grupai.

Šajā apakšpunktā uzņēmumu, saimniecisko vienību vai ieguldījumu fondu vai shēmu aktīvus, kuri tiem saskaņā ar viņu noslēgtām vienošanām, līgumiem vai citu juridisku dokumentu noteikumiem, lai tie spētu sasniegt ieguldījuma mērķus, un kuros ieguldītājs nav līgumslēdzēja puse un tam nav juridisku tiesību, ir jāpatur kā nodrošinājums, neuzskata par parādprasībām, kā minēts a) apakšpunktā, vai vērtspapīriem, kā minēts b) apakšpunktā;

f) peļņa no dzīvības apdrošināšanas līguma, ja:

i) līgumā garantēta atdeve; vai

ii) līguma faktiska izpilde vairāk nekā par 40 % ir saistīta ar procentiem vai ienākuma, kas minēti a), b), c), d) un e) apakšpunktā.

Šajā apakšpunktā par peļņu no dzīvības apdrošināšanas līguma tiek uzskatīta dzīvības apdrošinātāja veiktu jebkādu atmaksu vai daļēju atmaksu pārmaksa pirms dzīvības apdrošināšanas līguma termiņa beigām, kā arī jebkāda tādu summu pārmaksa, ko izmaksājis dzīvības apdrošinātājs un kas pārsniedz dzīvības apdrošinātājam saskaņā ar to pašu dzīvības apdrošināšanas līgumu veikto visu maksājumu summu. Gadījumos, kad dzīvības apdrošināšanas līgumu pilnībā vai daļēji nodod trešai personai, par peļņu no dzīvības apdrošināšanas līguma uzskata arī jebkādu tādu piešķirtā līguma vērtības pārmaksu, kura pārsniedz dzīvības apdrošinātājam veikto visu maksājumu summu. Par peļņu no dzīvības apdrošināšanas līguma, kurā paredzēts izmaksāt vienīgi pensiju vai noteiktus ikgadējus ienākumus vismaz piecus gadus, to uzskata tikai gadījumos, kad tā ir atmaksa vai līguma nodošana trešai personai, ko veic pirms minētā piecu gadu laikposma beigām. Summu, kas izmaksāta vienīgi saistībā ar nāves, invaliditātes vai slimības gadījumu, neuzskata par peļņu no dzīvības apdrošināšanas līguma.

▼M4

Tomēr dalībvalstis attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem vai citiem kolektīvo ieguldījumu fondiem vai shēmām, kas ir vai nu reģistrēti saskaņā ar šo dalībvalstu noteikumiem, vai kuriem ir fonda noteikumi vai dibināšanas dokumenti, kurus reglamentē šo dalībvalstu tiesību akti, var izvēlēties pirmās daļas e) apakšpunktā minētos ienākumus ietvert procentu maksājumu definīcijā tikai tādā apjomā, kādā šie ienākumi atbilst ieņēmumiem, kas tieši vai netieši gūti no procentu maksājumiem minētās daļas a), b) vai c) apakšpunkta nozīmē.

Attiecībā uz pirmās daļas f) apakšpunkta ii) punktu – dalībvalstij ir izvēles tiesības procentu maksājumu definīcijā iekļaut peļņu neatkarīgi no izpildes sastāva, ja tā izmaksāta vai iegūta no dzīvības apdrošinātāja, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā valstī.

Ja dalībvalsts izmanto vienu vai abas no otrajā un trešajā daļā minētājām iespējām, tā par to paziņo Komisijai. Komisija publicē iespējas izmantošanas faktu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un citām dalībvalstīm šī iespējas izmantošana būs saistoša, sākot ar publikācijas datumu.

2. Attiecībā uz 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu – ja maksājumu pārstāvim nav informācijas par summu, ko iemaksā, gūst vai ar kuru kreditē kontu, tad par procentu maksājumu uzskata kopējo maksājuma summu.

Attiecībā uz 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu – ja maksājumu pārstāvim nav informācijas par procentu vai ienākumu summu, kas uzkrāti vai kapitalizēti, pārdodot, atmaksājot vai izpērkot vērtspapīrus, tad par procentu maksājumu uzskata kopējo maksājuma summu.

Attiecībā uz 1. punkta pirmās daļas d) un e) apakšpunktu – ja maksājumu pārstāvim nav informācijas par to, cik liela ienākumu daļa gūta no procentu maksājumiem minētās daļas a), b) un c) apakšpunkta nozīmē, par procentu maksājumu uzskata kopējo ienākumu summu.

Attiecībā uz 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunktu – ja maksājumu pārstāvim nav informācijas par peļņas no dzīvības apdrošināšanas līguma summu, tad par procentu maksājumu uzskata kopējo maksājuma summu.

3. Attiecībā uz 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktu – ja maksājumu pārstāvim nav informācijas par to, cik liela procentuālā daļa no aktīviem ieguldīta parādprasībās vai attiecīgos vērtspapīros, akcijās vai daļās, kā noteikts minētajā punktā, uzskata, ka šāda procentuālā daļa ir lielāka nekā 40 %. Ja maksājumu pārstāvis nevar noteikt ienākumu summu, kādu guvis īpašuma beneficiārs, uzskata, ka ienākums atbilst ieņēmumiem no akciju vai daļu pārdošanas, atmaksājuma vai izpirkšanas.

Attiecībā uz 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunkta ii) punktu – ja maksājumu pārstāvim nav informācijas, cik liela ir izpildes procentuālā daļa, kas saistīta ar procentu maksājumiem minētās daļas a), b), c), d) vai e) apakšpunkta nozīmē, uzskata, ka šāda procentuālā daļa ir lielāka nekā 40 %.

▼M4

4. Ja procentus, kā noteikts 1. punktā, izmaksā 4. panta 2. punktā minētajai saimnieciskajai vienībai vai juridiskajam veidojumam vai ar tiem kreditē kontu, kura turētājs ir tāda saimnieciska vienība vai juridisks veidojums, tos uzskata par uzkrātiem 2. panta 4. punktā minētajai fiziskajai personai. Saimnieciskas vienības gadījumā to piemēro tikai tad, ja saimnieciskā vienība nav izmantojusi 4. panta 3. punktā paredzēto iespēju.

5. Attiecībā uz 1. punkta pirmās daļas c) un e) apakšpunktu dalībvalstis var izvēlēties pieprasīt maksājumu pārstāvjiem to teritorijā aprēķināt vidējo procentu vai citu attiecīgo ienākumu summu par laika posmu, kas nevar pārsniegt vienu gadu, un uzskatīt šādu vidējo procentu vai citu attiecīgo ienākumu summu par procentu maksājumiem pat tad, ja šajā laika posmā nav notikusi pārdošana, izpirkšana vai atmaksājums.

6. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas d) un e) apakšpunkta, dalībvalstis var izvēlēties izslēgt no procentu maksājumu definīcijas jebkādus minētajos apakšpunktos paredzētos ienākumus, ko izmaksājuši uzņēmumi, saimnieciskās vienības vai ieguldījumu fondi vai shēmas, kuriem ir fonda noteikumi vai dibināšanas dokumenti, kurus reglamentē dalībvalstu tiesību akti, ja šādu uzņēmumu, saimniecisko vienību, fondu vai shēmu tieši vai netieši ieguldījumi minētās daļas a) apakšpunktā minētajās parādprasībās vai minētās daļas b) apakšpunktā minētajos vērtspapīros nav pārsnieguši 15 % no to aktīviem.

Atkāpjoties no 4. punkta, dalībvalstis var izvēlēties izslēgt no 1. punktā noteiktās procentu maksājumu definīcijas procentu maksājumus, ko iemaksā tādas saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma kontā vai ar kuriem kreditē tādas saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma kontu, kas minēts 4. panta 2. punktā un kura faktiskais vadības centrs ir šīs dalībvalsts teritorijā, ja šādas saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma tieši vai netieši ieguldījumi 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajās parādprasībās vai minētās daļas b) apakšpunktā minētajos vērtspapīros nav pārsnieguši 15 % no tā aktīviem. Saimnieciskas vienības gadījumā to piemēro tikai tad, ja saimnieciskā vienība nav izmantojusi 4. panta 3. punktā paredzēto iespēju.

Ja dalībvalsts izmanto vienu vai abas no pirmajā un otrajā daļā minētajām iespējām, tā par to paziņo Komisijai. Komisija publicē iespējas izmantošanas faktu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un citām dalībvalstīm šī iespējas izmantošana būs saistoša, sākot ar publikācijas datumu.

7. Šā panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā un f) apakšpunkta ii) punktā un 3. punktā minētā 40 % robežvērtība no 2016. gada 1. janvāra būs 25 %.

8. Procentuālās daļas, kas minētas 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā un 6. punktā, nosaka, atsaucoties uz ieguldījumu politiku vai ieguldījumu stratēģiju un mērķiem, kas noteikti dokumentos, kuri reglamentē attiecīgo uzņēmumu, saimniecisko vienību, ieguldījumu fondu vai shēmu darbību.

Šajā punktā minētie dokumenti ietver:

▼M4

a) attiecīgo uzņēmumu, saimniecisku vienību vai ieguldījumu fondu vai shēmu fonda noteikumus vai dibināšanas dokumentus;

b) attiecīgo uzņēmumu, saimniecisko vienību vai ieguldījumu fondu vai shēmu jebkādu noslēgtu vienošanos, līgumu vai citu juridisku dokumentu, kas iesniegts uzņēmējam; kā arī

c) jebkādu reklāmizdevumu vai līdzīgu dokumentu, ko izdevis attiecīgais uzņēmums, saimnieciska vienība vai ieguldījumu fonds vai shēma vai kas izdots attiecīgā uzņēmuma, saimnieciskas vienības vai ieguldījumu fonda vai shēmas vārdā un kas iesniegts ieguldītājiem.

Ja dokumentos nav noteikta ieguldījumu politika vai ieguldījumu stratēģija un mērķi, šīs procentuālās daļas nosaka, atsaucoties uz uzņēmumu, saimniecisko vienību, ieguldījumu fondu vai shēmu aktīvu faktisko sastāvu, kas ir vienāds ar to pēdējā pārskata perioda sākuma vai pusgada pirmā pārskata datuma un beigu aktīvu vidējo aritmētisko, kas aprēķināts, pirms maksājumu pārstāvis veic procentu maksājumu īpašuma beneficiāram vai nodrošina šāda maksājuma veikšanu. Jaunizveidotiem uzņēmumiem, saimnieciskām vienībām, ieguldījumu fondiem vai shēmām šāds faktiskais sastāvs ir vienāds ar aktīvu vidējo aritmētisko darbības sākuma dienā un pirmās aktīvu novērtēšanas dienā, kā minēts dokumentos, kas reglamentē attiecīgo uzņēmumu, saimniecisko vienību, ieguldījumu fondu vai shēmu darbību.

Aktīvu sastāvu nosaka saskaņā ar tajā dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, kura neietilpst Savienībā, spēkā esošiem noteikumiem, kurā kolektīvo ieguldījumu uzņēmums vai cits kolektīvo ieguldījumu fonds vai shēma kā tāds ir reģistrēts, vai saskaņā ar tiesību aktiem, kas reglamentē tā noteikumus vai dibināšanas dokumentus. Aktīvu sastāvs, kas ir šādi noteikts, ir saistošs citām dalībvalstīm.

9. Par procentu maksājumu tiek uzskatīti tikai tie 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētie ienākumi, kas rodas no vērtspapīriem, kuri pirmo reizi emitēti 2014. gada 1. jūlijā vai vēlāk. Vērtspapīrus, kuri emitēti pirms minētā datuma, neņem vērā, aprēķinot minētās daļas e) apakšpunktā un 6. punktā minētās procentuālās daļas.

10. Par procentu maksājumu saskaņā ar 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunktu tiek uzskatīta tikai peļņa no dzīvības apdrošināšanas līguma, kas pirmo reizi parakstīts 2014. gada 1. jūlijā vai vēlāk.

11. Dalībvalstīm ir iespēja uzskatīt ienākumus, kas minēti 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkta i) punktā un kas gūti, pārdodot, atmaksājot vai izpērkot akcijas vai daļas reģistrētos kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos, kas nav saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/EK9 ([1]) pilnvaroti PVKIU, par procentu maksājumiem tikai tādā apjomā, kāds šiem uzņēmumiem uzkrāts 2014. gada 1. jūlijā vai vēlāk.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

▼B

7. pants

Teritoriālā darbības joma

Šo direktīvu piemēro procentiem, ko maksā maksājumu pārstāvis, kas izveidots teritorijā, uz kuru attiecas Līgums atbilstīgi tā 299. pantam.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

▼M4

8. pants

Informācija, ko sniedz maksājumu pārstāvis

1. Ja īpašuma beneficiārs ir rezidents citā dalībvalstī nekā tā, kurā maksājumu pārstāvis veic uzņēmējdarbību, minimālais informācijas daudzums, kas maksājumu pārstāvim jāsniedz kompetentai iestādei dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, ietver:

a) īpašuma beneficiāra identitāti un dzīvesvietu, kas noteikta saskaņā ar 3. pantu, vai īpašuma beneficiāru dalītu īpašumtiesību gadījumā – visu to īpašuma beneficiāru identitāti un dzīvesvietu, uz kuriem attiecas 1. panta 1. punkts;

b) maksājumu pārstāvja vārdu vai nosaukumu un adresi;

c) īpašuma beneficiāra konta numuru vai, ja tāda nav, tās parādprasības identifikāciju, kas rada procentus, vai tā dzīvības apdrošināšanas līguma, vērtspapīra, daļas vai vienības identifikāciju, kas rada maksājumu;

d) informāciju par procentu maksājumiem saskaņā ar 2. punktu.

Ja īpašuma beneficiārs ir rezidents citā dalībvalstī nekā tā, kurā saskaņā ar 4. panta 2. punktu atrodas maksājumu pārstāvja faktiskais vadības centrs, šāds maksājumu pārstāvis paziņo tās dalībvalsts kompetentai iestādei, kurā atrodas tā faktiskais vadības centrs, informāciju, kas norādīta šā punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā. Papildus maksājumu pārstāvis paziņo arī šādus datus:

i) tā kopējo saņemto vai nodrošināto procentu maksājumu summu, kuru uzskata par uzkrātu tā īpašuma beneficiāriem;

ii) ja fiziska persona kļūst par īpašuma beneficiāru saskaņā ar 2. panta 4. punkta c) apakšpunktu – summu, kuru uzskata par uzkrātu minētajai fiziskajai personai, un šāda darījuma datumu.

2. Minimālais informācijas daudzums par procentu maksājumiem, kas jāsniedz maksājumu pārstāvim, atšķiras šādām procentu maksājumu kategorijām un norāda:

▼M4

a) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē – samaksāto vai kreditēto procentu summu;

b) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nozīmē – vai nu jebkādu samaksāto, gūto vai kreditēto ienākumu summu, vai kopējo maksājuma summu;

c) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) vai e) apakšpunkta nozīmē – vai nu minētajos apakšpunktos norādīto procentu vai ienākumu summu, vai arī kopējo ieņēmumu summu, kas gūta, notiekot pārdošanai, izpirkšanai vai atmaksājumam;

d) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta nozīmē – vai nu minētajā punktā norādīto ienākumu summu, vai arī kopējo izmaksāto summu;

e) par procentu maksājumu 6. panta 4. punkta nozīmē – procentu summu, kas attiecināma uz katru īpašuma beneficiāru, kurš atbilst 1. panta 1. punkta nosacījumiem;

f) ja dalībvalsts izmanto 6. panta 5. punktā paredzēto iespēju – aprēķināto vidējo procentu vai citu atbilstošo ienākumu summu;

g) par procentu maksājumu, kas minēts 6. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunktā, – vai nu peļņu, kas aprēķināta saskaņā ar minēto apakšpunktu, vai kopējo maksājuma summu. Ja gadījumos, kad dzīvības apdrošināšanas līgumu nodod trešai personai, maksājumu pārstāvim nav informācijas par piešķirto vērtību – visu maksājumu summu, kas dzīvības apdrošinātājam veikta saskaņā ar dzīvības apdrošināšanas līgumu.

Maksājumu pārstāvis informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā tas veic uzņēmējdarbību, vai – 4. panta 2. punkta minētā maksājumu pārstāvja gadījumā – tās dalībvalsts kompetento iestādi, kur atrodas tā faktiskais vadības centrs, ziņojot kopējās summas saskaņā ar šā punkta pirmās daļas b), c), d) un g) apakšpunktu.

3. Īpašuma beneficiāru dalītu īpašumtiesību gadījumā maksājuma pārstāvis informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā tas veic uzņēmējdarbību, vai – 4. panta 2. punkta minētā maksājumu pārstāvja gadījumā – tās dalībvalsts kompetento iestādi, kur atrodas tā faktiskais vadības centrs, par to, vai attiecībā uz katru īpašuma beneficiāru ziņotā summa ir uz īpašuma beneficiāriem kopīgi attiecināmā pilnā summa, faktiskā daļa, kas pienākas katram īpašuma beneficiāram, vai arī summa, kas iegūta, kopīgo summu sadalot vienādās daļās.

4. Neatkarīgi no 2. punkta dalībvalstis var ļaut maksājumu pārstāvjiem sniegt tikai šādas ziņas:

a) par procentu maksājumiem 6. panta 1. punkta pirmās daļas a), b) vai d) apakšpunkta nozīmē – kopējo procentu vai ienākumu summu;

▼M4

b) par procentu maksājumiem 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) vai e) apakšpunktā – kopējo ieņēmumu summu, kas gūta, notiekot pārdošanai, izpirkšanai vai atmaksājumam saistībā ar šiem maksājumiem;

c) par procentu maksājumiem 6. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunkta nozīmē – vai nu peļņu, par ko maksājumu pārstāvis vai nu tieši, vai caur viņa fiskālo pārstāvi vai citas dalībvalsts kompetento iestādi citādi nav informējis īpašuma beneficiāra dzīvesvietas dalībvalsts kompetento iestādi saskaņā ar tiesību aktu noteikumiem, kuri nav noteikumi, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai, vai kopējo summu, kas izmaksāta saskaņā ar dzīvības apdrošināšanas līgumiem, kas rada šādus maksājumus.

Maksājumu pārstāvis informē par to, vai tas ziņo kopējās summas atbilstīgi šā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktam.

▼B

9. pants

Automātiska informācijas apmaiņa

1. Maksājumu pārstāvja dalībvalsts kompetentā iestāde pārsūta 8. pantā minēto informāciju kompetentajai iestādei dalībvalstī, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts.

▼M4

1.a Tās dalībvalsts, kurā uzņēmējs veic uzņēmējdarbību, kompetentā iestāde nosūta 4. panta 2. punkta ceturtajā daļā minēto informāciju tādas citas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atrodas saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma faktiskais vadības centrs.

1.b Ja maksājumu pārstāvis 4. panta 2. punkta nozīmē ir pārcēlis faktisko vadības centru uz citu dalībvalsti, tad pirmās dalībvalsts kompetentā iestāde nosūta 4. panta 2. punkta septītajā daļā minēto informāciju jaunās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

2. Informācijas paziņošana notiek automātiski vismaz reizi gadā – sešos mēnešos pēc maksājumu pārstāvja vai uzņēmēja dalībvalsts nodokļu gada beigām – un attiecas uz šādām minētā gada laikā veiktām darbībām:

i) visiem procentu maksājumiem;

ii) visiem gadījumiem, kad fiziskas personas ir kļuvušas par īpašuma beneficiāriem saskaņā ar 2. panta 4. punktu;

iii) visām izmaiņām saistībā ar 4. panta 2. punktā minētā maksājumu pārstāvja faktiskā vadības centra atrašanās vietu.

▼B

3. Direktīvas 77/799/EEK noteikumus piemēro informācijas apmaiņai saskaņā ar šo direktīvu, ja šīs direktīvas noteikumi no tiem neatkāpjas. Tomēr informācijai, kas jāsniedz atbilstoši šai nodaļai, nepiemēro Direktīvas 77/799/EEK 8. pantu.

III NODAĻA

PĀREJAS NOTEIKUMI

10. pants

Pārejas periods

▼M4

1. Pārejas perioda laikā, kas sākas dienā, kura minēta 17. panta 2. un 3. punktā, kā arī ievērojot 13. panta 1. punktu, Luksemburga un Austrija nepiemēro II nodaļas noteikumus.

Tomēr tās saņem informāciju no pārējām dalībvalstīm saskaņā ar II nodaļu.

Pārejas periodā šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt minimālu faktisku nodokļu uzlikšanu ienākumiem no uzkrājumiem, kas gūti kā procentu maksājumi, kuri maksāti vienā dalībvalstī īpašuma beneficiāriem fiziskām personām, kas ir citas dalībvalsts rezidenti nodokļu vajadzībām.

▼B

2. Pārejas periods beigsies pirmā pilnā finanšu gada beigās, kas seko vēlākajai no turpmāk minētajām dienām:

— diena, kad pēc Padomes vienprātīga lēmuma stājas spēkā nolīgums starp Kopienu un Šveici, Lihtenšteinu, Sanmarīno, Monako un Andoru, kas paredz informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kā noteikts ESAO Paraugnolīgumā par informācijas apmaiņu nodokļu jautājumos, kurš izdots 2002. gada 18. aprīlī (še turpmāk "ESAO Paraugnolīgums"), attiecībā uz šajā direktīvā noteiktiem procentu maksājumiem, ko maksājumu pārstāvji, kas reģistrēti to attiecīgajās teritorijās, maksā īpašuma beneficiāriem, kuri ir rezidenti teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva, šīm pašām valstīm turklāt vienlaikus piemērojot ieturējuma nodokli šādiem maksājumiem ar likmi, kas noteikta atbilstošiem 11. panta 1. punktā minētajiem termiņiem,

— diena, kurā Padome vienprātīgi piekrīt, ka Amerikas Savienotās Valstis ir gatavas veikt informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, kā noteikts ESAO Paraugnolīgumā attiecībā uz procentu maksājumiem, kas noteikti šajā direktīvā, ko šo valstu teritorijā reģistrēti maksājumu pārstāvji maksā īpašuma beneficiāriem, kas ir rezidenti teritorijā, uz kuru attiecas šī direktīva.

▼M4

3. Pārejas perioda beigās Luksemburgai un Austrijai jāpiemēro II nodaļas noteikumi, un tās turpmāk vairs nepiemēro ieturējuma nodokli un ieņēmumu sadali, kas noteikta 11. un 12. pantā. Ja Luksemburga vai Austrija izvēlas pārejas periodā piemērot II nodaļas noteikumus, tās turpmāk vairs nepiemēro ieturējuma nodokli un ieņēmumu sadali, kas noteikta 11. un 12. pantā.

▼B

11. pants

Ieturējuma nodoklis

▼M4

1. Pārejas periodā, kas minēts 10. pantā, Luksemburga un Austrija pārejas perioda pirmajos trīs gados iekasē 15 %, turpmākajos trīs gados – 20 %, bet pēc tam – 35 % ieturējuma nodokli, ja īpašuma beneficiārs ir citas dalībvalsts rezidents nekā tās, kurā maksājumu pārstāvis veic uzņēmējdarbību vai – 4. panta 2. punkta minētā maksājumu pārstāvja gadījumā – kurā atrodas maksājumu pārstāvja faktiskais vadības centrs.

2. Maksājumu pārstāvis iekasē ieturējuma nodokli šādi:

a) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē – par samaksāto vai kreditēto procentu summu;

b) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nozīmē – par jebkādu samaksāto, gūto vai kreditēto ienākumu summu;

c) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) vai e) apakšpunkta nozīmē – vai nu par to procentu vai ienākumu summu, kas norādīti minētajos apakšpunktos, vai ar līdzvērtīgas iedarbības nodevu, kura jāsedz īpašuma beneficiāram par pilnu ieņēmumu summu, kas gūta, veicot pārdošanu, izpirkšanu vai atmaksāšanu;

d) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunkta nozīmē – par to ienākumu summu, kas norādīti minētajā apakšpunktā;

e) par procentu maksājumu 6. panta 4. punkta nozīmē – par to procentu summu, kas attiecināma uz katru īpašuma beneficiāru, kurš atbilst 1. panta 1. punkta nosacījumiem. Kopējā summa, kurai uzliek nodokli, nepārsniedz saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma saņemto vai nodrošināto procentu maksājuma summu;

f) ja dalībvalsts izmanto 6. panta 5. punktā paredzēto iespēju – par aprēķināto vidējo procentu vai citu atbilstošo ienākumu summu;

▼M4

g) par procentu maksājumu 6. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunkta nozīmē – par peļņu, kas aprēķināta saskaņā ar šo apakšpunktu. Dalībvalstis var ļaut maksājumu pārstāvjiem iekasēt ieturējuma nodokli tikai par peļņu, par ko maksājumu pārstāvis vai viņa fiskālais pārstāvis vēl nav informējis īpašuma beneficiāra dzīvesvietas dalībvalsts kompetento iestādi saskaņā ar jebkādiem tiesību aktu noteikumiem, kuri nav noteikumi, kas vajadzīgi šīs direktīvas īstenošanai.

Pārskaitot ieņēmumus no ieturējuma nodokļa kompetentajai iestādei, maksājumu pārstāvis to informē par īpašuma beneficiāru skaitu, kurus ietekmē ieturējuma nodokļa iekasēšana, sadalot tos pa attiecīgajām dzīvesvietas dalībvalstīm.

▼B

3. Mērķiem, kas norādīti ►M4 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā ◄, ieturējuma nodokli piedzen proporcionāli par laika posmu, kurā īpašuma beneficiārs ir bijis parādprasības īpašnieks. Ja maksājumu pārstāvis nevar noteikt īpašuma laika posmu, pamatojoties uz tā rīcībā esošo informāciju, tas rīkojas attiecībā pret īpašuma beneficiāru tā, it kā viņš būtu bijis parādprasības īpašnieks visu tās pastāvēšanas laiku, ja vien viņš neuzrāda pierādījumus par iegūšanas dienu.

4. Tas, ka maksājumu pārstāvja dalībvalsts piemēro ieturējuma nodokli, neliedz dalībvalstij, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, uzlikt nodokļus ienākumiem saskaņā ar tās tiesību aktiem, ievērojot Līgumu.

▼M4

5. Pārejas periodā dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli, var noteikt, ka uzņēmēju, kurš maksā procentus vai nodrošina, ka procenti tiek maksāti 4. panta 2. punktā minētai saimnieciskai vienībai vai juridiskam veidojumam, kura faktiskais vadības centrs ir citā dalībvalstī, uzskata par maksājumu pārstāvi saimnieciskās vienības vai juridiskā veidojuma vietā un iekasē ieturējuma nodokli par šiem procentiem, ja vien šī saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums nav oficiāli piekritis, ka tā nosaukumu, ja tāds ir, juridisko formu, faktiskā vadības centra adresi un kopējo tai samaksāto vai tai nodrošināto procentu summu paziņo saskaņā ar 4. panta 2. punkta ceturto daļu.

▼B

12. pants

Ieņēmumu sadale

1. Dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli saskaņā ar 11. panta 1. punktu, patur 25 % no ieņēmumiem un pārskaita 75 % procentus no ieņēmumiem dalībvalstij, kas ir procentu īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts.

2. Dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli saskaņā ar 11. panta 5. punktu, patur 25 % no ieņēmumiem un pārskaita 75 % pārējām dalībvalstīm proporcionāli pārskaitījumiem, kas veikti atbilstoši šī panta 1. punktam.

▼B

3. Šādus pārskaitījumus veic ne vēlāk kā sešos mēnešos pēc maksājumu pārstāvja dalībvalsts nodokļu gada beigām 1. punktā paredzētajā gadījumā, vai arī ne vēlāk kā sešos mēnešos pēc uzņēmēja dalībvalsts nodokļu gada beigām 2. punktā paredzētajā gadījumā.

4. Dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli, veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ieņēmumu sadales sistēma darbojas pareizi.

▼M4

13. pants

Ieturējuma nodokļa procedūras izņēmumi

1. Dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli saskaņā ar 11. pantu, paredz šādas procedūras, lai nodrošinātu, ka īpašuma beneficiāri var pieprasīt, lai nodoklis netiktu ieturēts:

a) procedūru, kas ļauj īpašuma beneficiāram tieši pilnvarot maksājumu pārstāvi sniegt informāciju saskaņā ar II nodaļu, šādam pilnvarojumam attiecoties uz visiem šim īpašuma beneficiāram attiecināmiem procentu maksājumiem, ko veic minētais maksājumu pārstāvis; šādā gadījumā piemēro 9. panta noteikumus;

b) procedūru, kas nodrošina, ka ieturējuma nodokli neiekasē, ja īpašuma beneficiārs uzrāda savam maksājumu pārstāvim apliecību, ko kompetentā iestāde dalībvalstī, kas ir viņa dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, izveidojusi uz viņa vārda saskaņā ar 2. punktu.

2. Pēc īpašuma beneficiāra lūguma kompetentā iestāde dalībvalstī, kas ir viņa dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, izsniedz apliecību, kurā norāda:

a) īpašuma beneficiāra vārdu, adresi, nodokļu maksātāja numuru vai tā ekvivalentu un dzimšanas datumu un vietu;

b) maksājumu pārstāvja vārdu vai nosaukumu un adresi;

c) īpašuma beneficiāra konta numuru vai, ja tāda nav, vērtspapīra identifikāciju.

Šādas apliecības derīguma termiņš nav ilgāks par trīs gadiem. To izsniedz ikvienam īpašuma beneficiāram, kas to pieprasa, divos mēnešos pēc šāda pieprasījuma iesniegšanas.

▼B

14. pants

Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršana

1. Dalībvalsts, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, saskaņā ar 2. un 3. punkta noteikumiem nodrošina, ka tiek novērsta nodokļu dubultā uzlikšana, kas var notikt, piemērojot 11. pantā minēto ieturējuma nodokli.

▼B

2. ►M4 Ja procentu maksājumam, kas veikts īpašuma beneficiāram, bijis piemērots ieturējuma nodoklis maksājumu pārstāvja dalībvalstī, tad dalībvalsts, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, atbilstoši saviem tiesību aktiem piešķir viņam nodokļu atlaidi, kas līdzvērtīga ieturētā nodokļa summai. ◄ Ja šī summa pārsniedz nodokļa summu, kāda jāmaksā saskaņā ar tās tiesību aktiem, dalībvalsts, kas ir dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, atmaksā īpašuma beneficiāram ieturētā nodokļa pārsnieguma summu.

▼M4

3. Ja papildus 11. pantā minētajam ieturējuma nodoklim īpašuma beneficiāram veiktajam procentu maksājumam bijis piemērots jebkāda cita veida ieturējuma nodoklis un dalībvalsts, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, piešķir nodokļu atlaidi par šādu ieturējuma nodokli saskaņā ar saviem tiesību aktiem vai konvencijām par dubultās nodokļu uzlikšanas novēršanu, šādu citu ieturējuma nodokli kreditē pirms 2. punktā noteiktās procedūras piemērošanas.

▼B

4. Dalībvalsts, kas ir īpašuma beneficiāra dzīvesvietas valsts nodokļu vajadzībām, var aizstāt 2. un 3. punktā minēto nodokļu atlaides mehānismu ar 11. pantā minētā ieturējuma nodokļa atmaksājumu.

15. pants

Apgrozāmi parāda vērtspapīri

1. Pārejas periodā, kas minēts 10. pantā, bet ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī, vietējās un starptautiskās obligācijas un citus apgrozāmus parāda vērtspapīrus, kas pirmo reizi emitēti līdz 2001. gada 1. martam, vai kuru sākotnējos emisijas prospektus līdz šim datumam apstiprinājušas kompetentās iestādes Padomes Direktīvas 80/390/EEK ([1]) nozīmē vai arī atbildīgās iestādes trešās valstīs, neuzskata par parādprasībām 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, ja nenotiek turpmākas šādu apgrozāmu parāda vērtspapīru emisijas 2002. gada 1. martā vai vēlāk. Taču, ja pārejas periods, kas minēts 10. pantā, turpinās pēc 2010. gada 31. decembra, šī punkta noteikumus joprojām piemēro vienīgi attiecībā uz apgrozāmiem parāda vērtspapīriem:

— kas ietver bruto maksājumu un pirmstermiņa izpirkšanas klauzulas, un

— ja maksājumu pārstāvis, kas noteikts 4. pantā, ir reģistrēts dalībvalstī, kura piemēro 11. pantā minēto ieturējuma nodokli, un šis maksājumu pārstāvis maksā procentus vai nodrošina, ka procenti tiek maksāti kāda īpašuma beneficiāra labā, kurš ir citas dalībvalsts rezidents.

Ja valdība vai saistīta saimnieciska vienība, kas darbojas kā valsts varas iestāde vai kuras loma atzīta ar starptautisku līgumu, kā norādīts ►M4 III pielikumā ◄, 2002. gada 1. martā vai vēlāk emitē iepriekš minēto apgrozāmo parāda vērtspapīru turpmāku emisiju, tad visu šādu vērtspapīru emisiju, ko veido sākotnējā emisija un jebkura turpmāka emisija, uzskata par parādprasību 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

([1]) OV L 100,17.4.1980., 1. lpp. Direktīva ir atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/34/EK (OV L 184, 6.7.2001., 1. lpp.).

▼B

Ja iepriekš minēto apgrozāmo parāda vērtspapīru turpmāku emisiju 2002. gada 1. martā vai vēlāk emitē kāds cits emitents, uz kuru neattiecas otrā daļa, tad šādu turpmāku emisiju uzskata par parādprasību 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

2. Šā panta noteikumi neliedz dalībvalstīm uzlikt nodokļus ienākumiem no 1. punktā minētajiem apgrozāmiem parāda vērtspapīriem saskaņā ar to tiesību aktiem.

IV NODAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

16. pants

Citi ieturējuma nodokļi

Šī direktīva neliedz dalībvalstīm iekasēt cita veida ieturējuma nodokļus, kas nav minēti 11. pantā, saskaņā ar to tiesību aktiem vai konvencijām par dubultās nodokļu uzlikšanas novēršanu.

17. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2004. gada 1. janvārim pieņem un publicē normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis piemēro šos noteikumus no ►M2 2005. gada 1. jūlija ◄, ja:

i) Šveice, Lihtenšteina, Sanmarīno Republika, Monako un Andora no tās pašas dienas piemēro pasākumus, kas ir līdzvērtīgi šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem, saskaņā ar nolīgumiem, ko tās noslēgušas ar Eiropas Kopienu, pēc tam, kad Padome vienprātīgi pieņēmusi lēmumus;

ii) ir noslēgti visi nolīgumi vai pieņemti visi citi noteikumi, kas nosaka, ka visas attiecīgās atkarīgās vai asociētās teritorijas (Normandijas salas, Menas sala un atkarīgās vai asociētās teritorijas Karību jūrā) no tās pašas dienas piemēro automātisku informācijas apmaiņu tādā pašā veidā, kā noteikts šīs direktīvas II nodaļā (vai pārejas perioda laikā, kas noteikts 10. pantā, piemēro ieturējuma nodokli ar tādiem pašiem noteikumiem, kā paredzēts 11. un 12. pantā).

3. Padome vismaz sešus mēnešus pirms 2005. gada 1. janvāra vienprātīgi nolemj, vai būs izpildīti 2. punktā izklāstītie nosacījumi, ņemot vērā attiecīgo pasākumu spēkā stāšanās dienas trešās valstīs un attiecīgajās atkarīgajās vai asociētajās teritorijās. Ja Padome nenolemj,

▼B

ka nosacījumi būs izpildīti, tā vienprātīgi pieņem lēmumu par Komisijas priekšlikumu pieņemt jaunu datumu 2. punktā paredzētajiem mērķiem.

4. Ja dalībvalstis pieņem noteikumus, kas nepieciešami, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

5. Dalībvalstis par tiem tūlīt informē Komisiju un dara zināmus Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, un šīs direktīvas un pieņemto valsts tiesību aktu noteikumu korelācijas tabulu.

18. pants

Pārskatīšana

►M4 Komisija ik pēc trīs gadiem ziņo Padomei par šīs direktīvas darbību, pamatojoties uz IV pielikumā minētajiem statistikas datiem, kurus Komisijai iesniedz katra dalībvalsts. ◄ Pamatojoties uz šiem ziņojumiem, Komisija vajadzības gadījumā ierosina Padomei tādus grozījumus šai direktīvā, kas nepieciešami, lai labāk nodrošinātu efektīvu nodokļu uzlikšanu ienākumiem no uzkrājumiem un novērstu nevēlamus konkurences izkropļojumus.

▼M4

18.a pants

Īstenošanas pasākumi

1. Komisija, rīkojoties saskaņā ar 18.b panta 2. punktā paredzēto procedūru, var pieņemt pasākumus šādos nolūkos:

a) lai noteiktu datu piegādātājus, kuros maksājumu pārstāvis var izmantot, lai iegūtu informāciju, kas nepieciešama, lai piemērotu atbilstošu režīmu 6. panta 1. punkta pirmās daļas b), d) un e) apakšpunkta nolūkos;

b) lai izveidotu vienotus formātus un praktisku kārtību, kas vajadzīga 9. pantā minētās informācijas elektroniskai apmaiņai;

c) lai izveidotu vienotas apliecību un citu dokumentu veidlapas, kas sekmē direktīvas piemērošanu, jo īpaši tādu dokumentu, kurus izdod dalībvalstis, kas iekasē ieturējuma nodokli, un kurus 14. panta vajadzībām izmanto dalībvalsts, kurā īpašuma beneficiāram ir dzīvesvieta nodokļu vajadzībām.

▼M4

2. Komisija atjaunina sarakstu, kas izklāstīts III pielikumā, pēc to dalībvalstu lūguma, kuras tas tieši ietekmē.

18.b pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Administratīvās sadarbības komiteja nodokļu jautājumos ("komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

▼B

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

20. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼M4

I PIELIKUMS

Orientējošs saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategoriju saraksts, ko uzskata par tādām, kurām faktiski neuzliek nodokļus 2. panta 3. punkta nolūkos

1. Saimnieciskās vienības un juridiskie veidojumi, kuru faktiskais vadības centrs atrodas valstī vai jurisdikcijā, kas ir ārpus šīs direktīvas teritoriālās darbības jomas, kā noteikts 7. pantā, un kas ir cita nekā 17. panta 2. punktā minētās:

Valstis un jurisdikcijas	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas
Antigva un Barbuda	*International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Anžuāna (Komoru salas)	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Bahamu salas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Foundation* (fonds) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Bahreina	*Financial trust, governed by local or foreign law* (finanšu trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Barbadosa	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība) *International Society with Restricted Liability* (starptautiskā sabiedrība ar ierobežotu atbildību)
Beliza	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Bermudu salas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Exempt company* (atbrīvotais uzņēmums)
Bruneja	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība) *International trust* (starptautiskais trests) *International limited partnership* (starptautiskā līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību)
Kuka salas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International trust* (starptautiskais trests) *International company* (starptautiskā sabiedrība) International partnership (starptautiskā līgumsabiedrība)
Kostarika	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Company* (sabiedrība)

▼M4

Valstis un jurisdikcijas	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas
Džibutija	*Exempt company* (atbrīvotais uzņēmums) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Dominika	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Fidži	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Franču Polinēzija	*Société* (sabiedrība) *Société de personnes* (līgumsabiedrība) *Société en participation* (kopuzņēmums) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Grenāda	*International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība) *Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Guama	*Company* (sabiedrība) *Sole proprietorship* (viena īpašnieka uzņēmums) *Partnership* (līgumsabiedrība) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Gvatemala	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Fundación* (fonds)
Honkonga	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Private Limited Company* (sabiedrība ar ierobežotu atbildību)
Kiribati	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Labuāna (Malaizija)	*Offshore company* (ārzonas uzņēmums) *Malaysian offshore bank* (Malaizijas ārzonas banka) *Offshore limited partnership* (ārzonas līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību) *Offshore trust* (ārzonas trests)
Libāna	*Companies benefiting from the Offshore company regime* (sabiedrības, kurām tiek piemēroti ārzonas uzņēmumu noteikumi) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Libērija	*Non-resident company* (nerezidente sabiedrība) *Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Makao	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Fundação* (fonds)
Maldivu salas	*Company* (sabiedrība) *Partnership* (līgumsabiedrība) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Ziemeļu Marianas salas	*Foreign sales corporation* (ārvalstu tirdzniecības korporācija) *Offshore banking corporation* (ārzonas banku korporācija) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)

▼**M4**

Valstis un jurisdikcijas	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas
Maršala salas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Maurīcija	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Global business company categories 1 and 2* (1. un 2. kategorijasvispārējā uzņēmējsabiedrība)
Mikronēzija	*Company* (sabiedrība) *Partnership* (līgumsabiedrība) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Nauru	*Trusts/nominee company* (trests/kandidātsabiedrība) *Company* (sabiedrība) *Partnership* (līgumsabiedrība) *Sole proprietorship* (viena īpašnieka uzņēmums) *Foreign will* (ārvalstnieka testaments) *Foreign estate* (ārvalstnieka īpašums) *Other form of business negotiated with the Government* (citas sadarbībā ar valdību noteiktas uzņēmējdarbības formas)
Jaunkaledonija	*Société* (sabiedrība) *Société civile* (civilsabiedrība) *Société de personnes* (līgumsabiedrība) *Joint venture* (kopuzņēmums) *Estate of deceased person* (mirušas personas mantojums) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Jaunzēlande	*Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Niue	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Panama	*Fideicomiso* (trests, ko reglamentē vietējie tiesību akti) un trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti *Fundación de interés privado* (fonds) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Palau	*Company* (sabiedrība) *Partnership* (līgumsabiedrība) *Sole proprietorship* (viena īpašnieka uzņēmums) Representative office (pārstāvniecība) *Credit union* (krājaizdevu sabiedrība (finanšu kooperatīvs)) Cooperative (kooperatīvs) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Filipīnas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Puertoriko	*Estate* (īpašums) *Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International banking entity* (starptautiskais banku uzņēmums)
Sentkitsa un Nevisa	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Foundation* (fonds) *Exempt company* (atbrīvotais uzņēmums) *Exempt Limited partnership* (atbrīvotā līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību)

▼**M4**

Valstis un jurisdikcijas	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas
Sentlūsija	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Sentvinsenta un Grenadīnas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Santome un Prinsipi	*International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība) *Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Samoa	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International trust* (starptautiskais trests) *International company* (starptautiskā sabiedrība) *Offshore bank* (ārzonas banka) *Offshore insurance company* (ārzonas apdrošināšanas sabiedrība) *International partnership* (starptautiskā līgumsabiedrība) *Limited partnership* (līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību)
Seišela salas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Singapūra	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Zālamana salas	*Company* (sabiedrība) *Partnership* (līgumsabiedrība) *Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Dienvidāfrika	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Tonga	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)
Tuvalu	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Provident fund* (rezerves fonds)
Apvienotie Arābu Emirāti	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Offshore company* (ārzonas uzņēmums)
Delavēras štats (ASV)	*Limited Liability Company* (sabiedrība ar ierobežotu atbildību)
Vaiomingas štats (ASV)	*Limited Liability Company* (sabiedrība ar ierobežotu atbildību)
ASV Virdžīnu salas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Exempt company* (atbrīvotais uzņēmums)

▼**M4**

Valstis un jurisdikcijas	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas
Urugvaja	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Sociedad Anónima Financiera de Inversión*
Vanuatu	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Exempt company* (atbrīvotais uzņēmums) *International company* (starptautiskā sabiedrība)

2. Saimnieciskās vienības un juridiskie veidojumi, kuru faktiskais vadības centrs atrodas valstī vai jurisdikcijā, kas uzskaitīta 17. panta 2. punktā un uz kuru attiecas 2. panta 3. punkts, līdz brīdim kad šī valsts vai jurisdikcija pieņem 4. panta 2. punktam līdzvērtīgus noteikumus

Valstis un jurisdikcijas	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas
Andora	*Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti)
Angilja	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)
Aruba	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Stichting Particulier Fonds* (fonds)
Britu Virdžīnu salas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Company* (sabiedrība)
Kaimanu salas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Exempt company* (atbrīvotais uzņēmums)
Gērnsija	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Company* (sabiedrība) *Foundation* (fonds)
Mena	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Company* (sabiedrība)
Džersija	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Company* (sabiedrība) *Foundation* (fonds)
Lihtenšteina	*Anstalt* (trests, ko reglamentē vietējie tiesību akti) un trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti *Stiftung* (fonds)
Monako	*Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti) *Fondation* (fonds)
Montserrata	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *International business company* (starptautiskā uzņēmējsabiedrība)

▼**M4**

Valstis un jurisdikcijas	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas
Nīderlandes Antiļas	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Stichting Particulier Fonds* (fonds)
Sanmarīno	*Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti) *Fondazione* (fonds)
Šveice	*Trust, governed by foreign law* (trests, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti) *Foundation* (fonds)
Tērksas un Kaikosas salas	*Exempted company* (atbrīvotais uzņēmums) *Limited partnership* (līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību) *Trust, governed by local or foreign law* (trests, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti)

▼M4

II PIELIKUMS

Orientējošs saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategoriju saraksts, ko uzskata par tādām, kurām faktiski neuzliek nodokļus 4. panta 2. punkta nolūkos

Valsts	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas	Piezīmes
Visas ES dalībvalstis	Eiropas Ekonomisko interešu grupa (EEIG)	
Beļģija	— *Société de droit commun/maatschap* (civilsabiedrība vai komercsabiedrība bez juridiskā statusa) — *Société momentanée/tijdelijke handelsvennootschap* (sabiedrība bez juridiskā statusa, kuras mērķis ir veikt viena vai vairāku konkrētu veidu komercdarbību) — *Société interne/stille handelsvennootschap* (sabiedrība bez juridiskā statusa, ar kuras palīdzību viena vai vairākas personas veic darījumus vienas vai vairāku citu personu interesēs)	Iekļauts tikai tad, ja maksājumu ķēdes sākuma posma uzņēmums, kas izpilda procentu maksājumu vai nodrošina, ka tas tiek veikts, nav noskaidrojis visu īpašuma beneficiāru identitāti un dzīvesvietu, citādi uz to attiecas 4. panta 2. punkta d) apakšpunkts. Šīm "sabiedrībām" (kuru nosaukums minēts franču vai holandiešu valodā) nav juridiskā statusa, un no nodokļu uzlikšanas viedokļa tām ir piemērojama "caurskatāmības" pieeja.
	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Bulgārija	— *Дружество със специална инвестиционна цел* (ieguldījumu sabiedrība, kas paredzēta īpašam mērķim) — *Инвестиционно дружество*(ieguldījumu sabiedrība, kas nav minēta 6. pantā)	Jebkura saimnieciskā vienība, kas ir atbrīvota no uzņēmumu ienākumu nodokļa.
	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	Izņemot, ja pilnvarotā persona var pierādīt, ka trestam faktiski piemēro Bulgārijas ienākumu nodokli.
Čehijas Republika	— *Veřejná obchodní společnost* (*veř. obch. spol*. vai *v.o.s.*) (līgumsabiedrība) — *Sdružení* (biedrība) — Komanditní společnost — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Dānija	— *Interessentskab* (pilnsabiedrība) — *Kommanditselskab* (komandītsabiedrība) — Kommanditaktieselskab/Partnerselskab — Partrederi — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	

▼M4

Valsts	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas	Piezīmes
Vācija	— *Gesellschaft bürgerlichen Rechts* (civilsabiedrība) — *Kommanditgesellschaft – KG, offene Handelsgesellschaft – OHG* (komerciālā komandītsabiedrība) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Igaunija	— *Seltsing* (līgumsabiedrība) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Īrija	— Līgumsabiedrība un ieguldījumu klubs	No trestu pilnvarotajām personām, kas ir Īrijas rezidenti, par tresta ienākumiem parasti iekasējams ienākumu nodoklis. Ja beneficiārs vai trestu pilnvarotā persona nav Īrijas rezidents, nodoklis iekasējams tikai par Īrijas izcelsmes ienākumu daļu.
Grieķija	— *Ομόρρυθμος εταιρεία (ΟΕ)* (pilnsabiedrība) — *Ετερόρρυθμος εταιρεία(ΕΕ)* (komandītsabiedrība)	Līgumsabiedrībām ir pienākums maksāt uzņēmumu ienākumu nodokli. Tomēr pat līdz 50 % no līgumsabiedrības peļņas nodokļus atbilstoši savai personīgajai nodokļu likmei maksā tās dalībnieki.
	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Spānija	— Saimnieciskās vienības, kuras pakļautas sistēmai, kas paredz nodokļu iekasēšanu no peļņas daļām: — *Sociedad civil con o sin personalidad jurídica* (civilsabiedrība ar vai bez juridiskās personas statusa) — *Herencias yacentes* (mantojums) — *Comunidad de bienes* (kopīpašums) — Citas saimnieciskās vienības bez juridiskās personas statusa, kas veido atsevišķu ekonomisku vienību vai mantas kopību (*Ley General Tributaria* 35.panta 4. punkts) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Francija	— *Société en participation* (kopuzņēmums) — *Société ou association de fait* (*De facto* sabiedrība) — *Indivision* (kopīpašums) — Fiducie — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Itālija	— Visas civilsabiedrības un līdzīgas saimnieciskās vienības	Civilsabiedrību kategorijā ietver: *società in accomandita semplice*, *società semplici*, mākslinieku vai profesionāļu *associazioni* (asociācijas) bez juridiskas personas statusa, kas izveidotas nolūkā

▼M4

Valsts	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas	Piezīmes
		nodarboties ar konkrēto mākslas veidu vai profesiju, *società in nome collettivo*, *società di fatto* (neklasificētās vai *de facto* sabiedrības) un *società di armamento*.
	— Sabiedrības ar ierobežotu akcionāru skaitu, kas izvēlas fiskālo pārskatāmību	"Nodokļu pārskatāmības" režīmu var pieņemt sabiedrības ar ierobežotu atbildību vai kooperatīvas sabiedrības, kuru biedri ir fiziskas personas (*TUIR* 116. pants).
	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	Izņemot, ja pilnvarotā persona var iesniegt dokumentus, apliecinot, ka trests ir nodokļu vajadzībām rezidents Itālijā un tam faktiski piemēro uzņēmumu nodokli
Kipra	— *Συνεταιρισμός* (līgumsabiedrība) — *Σύνδεσμος* vai *σωματείο* (biedrība)	
	— *Συνεργατικές* (kooperatīvs)	Tikai darījumi ar biedriem.
	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti	Kiprā dibināti tresti saskaņā ar tās tiesību aktiem tiek uzskatīti par caurskatāmām saimnieciskajām vienībām.
Latvija	— Pilnsabiedrība (*General partnership*) — Komandītsabiedrība (*Limited partnership*) — Biedrība un nodibinājums (*Association and foundation*) — Lauksaimniecības kooperatīvs(*Agriculture cooperative*) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Lietuva	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Luksemburga	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Ungārija	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	Ungārijā saskaņā ar valsts tiesību aktiem "trestus" uzskata par "saimnieciskām vienībām".
Malta	— *Soċjetà In Akkomandita* (līgumsabiedrība *en commandite*), kuras pamatkapitāls netiek dalīts daļās — *Arrangement in participation* (biedrība *en participation*) — *Soċjetà Kooperattiva* (kooperatīvā sabiedrība)	Līgumsabiedrībām *en commandite*, kuru pamatkapitāls ir sadalīts daļās, tiek piemērots parastais uzņēmumu ienākuma nodoklis.

▼M4

Valsts	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas	Piezīmes
Nīderlande	— *Vennootschap onder firma* (pilnsabiedrība) — *Commanditaire vennootschap* (slēgtā komandītsabiedrība)	Pilnsabiedrības, slēgtās līgumsabiedrības un EEIG nodokļu vajadzībām ir caurskatāmas.
	— *Vereniging* (biedrība) — *Stichting* (fonds)	*Verenigingen* (biedrības) un *stichtingen* (fondi) ir atbrīvoti no nodokļiem, ja vien tie nenodarbojas ar tirdzniecību vai neveic uzņēmējdarbību.
	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Austrija	— *Offene Gesellschaft* (*OG*) (pilnsabiedrība) — *Offene Handelsgesellschaft* (*OHG*) (komerciālā komandītsabiedrība) — *Kommanditgesellschaft* (*KG*) (komandītsabiedrība) — Gesellschaft nach bürgerlichem Recht (civilsabiedrība) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Polija	— *Spólka jawna* (*Sp. j.*) (pilnsabiedrība) — *Spólka komandytowa* (*Sp. k.*) (komandītsabiedrība) — *Spólka komandytowo-akcyjna* (*S.K.A.*)(akciju komandītsabiedrība ar ierobežotu atbildību) — *Spólka partnerska* (*Sp. p.*)(profesionālā līgumsabiedrība) — *Spolka cywilna* (*s.c.*) (civilsabiedrība) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Portugāle	— Civilsabiedrības, kas nav reģistrētas kā komercsabiedrības — Reģistrēti uzņēmumi, kas veic konkrētu profesionālo darbību un kuru visi dalībnieki ir vienas profesijas pārstāvji — Uzņēmumi, kuru mantu kontrolē vai tā pilnībā pieder vienai ģimenei vai maksimums pieciem dalībniekiem	
	— Uzņēmumi, kam ir licence darboties Madeiras Starptautiskajā biznesa centrā, kam ir tiesības uz atbrīvojumu no ienākumu nodokļa (*EBF* 33. pants)	Saskaņā ar *EBF* 33. pantu, ko piemēro līdz 2000. gada 31. decembrim licencētiem uzņēmumiem, paredzētas tiesības uz atbrīvojumu no uzņēmumu ienākumu nodokļa līdz 2011. gada 31. decembrim.
	— Nereģistrētas biedrības	

▼M4

Valsts	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas	Piezīmes
	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	Portugāles likumi atzīst tikai trestus, ko saskaņā ar ārvalstu likumiem nodibinājušas juridiskās personas Madeiras Starptautiskajā biznesa centrā.
Rumānija	— *Association* (līgumsabiedrība) — *Cooperative* (kooperatīvs) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Slovēnija	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Slovākija	— *Verejná obchodná spoločnosť* (pilnsabiedrība) — *Komanditná spoločnosť* (komandītsabiedrība) — *Združenie* (biedrība) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Somija	— *avoin yhtiö/öppet bolag* (līgumsabiedrība) — *kommandiittiyhtiö/kommanditbolag* (komandītsabiedrība) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Zviedrija	— *handelsbolag* (pilnsabiedrība) — *kommanditbolag* (komandītsabiedrība) — *enkelt bolag* (parastā līgumsabiedrība) — "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē ārvalstu tiesību akti	
Apvienotā Karaliste	— *General partnership* (pilnsabiedrība) — *Limited partnership* (līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību) — *Limited liability partnership* (līgumsabiedrība ar ierobežotu atbildību)	Pilnsabiedrības, komandītsabiedrības; līgumsabiedrības ar ierobežotu atbildību nodokļu vajadzībām ir caurskatāmas.
	— *Investment club* (investīciju klubs, kura biedriem ir tiesības uz konkrētu kapitāla daļu)	
Gibraltārs ([1])	— "Trests" vai līdzīgs juridisks veidojums, ko reglamentē vietējie vai ārvalstu tiesību akti	Tresta ienākumi saskaņā 1992. gada noteikumiem par ienākuma nodokli ir atbrīvoti no nodokļa, ja: a) trestu izveidojusi fiziska persona, vai tas izveidots personas vārdā, kas nav rezidents; kā arī b) ienākumi: — ir uzkrāti vai atvasināti ārpus Gibraltāra vai

▼M4

Valsts	Saimniecisko vienību un juridisko veidojumu kategorijas	Piezīmes
		— tos saņem trests un, ja saņem tieši beneficiārs, tiem atbilstoši Rīkojumam par ienākumu nodokli nebūtu jāpiemēro uzņēmumu ienākumu nodoklis. Tas neattiecas uz gadījumiem, kad trests izveidots līdz 1983. gada 1. jūlijam un tresta noteikumos ir skaidri norādīts, ka Gibraltāra rezidenti ir izslēgti no beneficiāru loka.

([1]) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 355. panta 3. punktu Apvienotā Karaliste ir tā dalībvalsts, kas ir atbildīga par Gibraltāra ārējām attiecībām.

▼M4

III PIELIKUMS

▼B

DIREKTĪVAS 15. PANTĀ MINĒTO SAISTĪTO SAIMNIECISKO VIENĪBU SARAKSTS

Šādas turpmāk norādītas saimnieciskas vienības tiks 15. panta vajadzībām uzskatītas par "saistītām saimnieciskām vienībām, kas darbojas kā valsts varas iestādes vai kuru loma ir atzīta ar starptautisku līgumu":

— saimnieciskas vienības Eiropas Savienībā:

Beļģija
Vlaams Gewest (Flandrija)
Région wallonne (Valonija)
Région bruxelloise/Brussels Gewest (Briseles apgabals)
Communauté française (Francūžu kopiena)
Vlaamse Gemeenschap (Flāmu kopiena)
Deutschsprachige Gemeinschaft (Vāciski runājošo kopiena)

▼M3

Bulgārija
Общините (pašvaldības)
Социалноосигурителни фондове (sociālās apdrošināšanas fondi)

▼B

Spānija
Xunta de Galicia (Galisijas reģiona izpildu institūcija)
Junta de Andalucía (Andalūzijas reģiona izpildu institūcija)
Junta de Extremadura (Estremadūras reģiona izpildu institūcija)
Junta de Castilla-La Mancha (Kastīlijas-Lamančas reģiona izpildu institūcija)
Junta de Castilla-León (Kastīlijas un Leonas reģiona izpildu institūcija)
Gobierno Foral de Navarra (Navarras reģiona pašvaldība)
Govern de les Illes Balears (Baleāru salu reģiona pašvaldība)
Generalitat de Catalunya (Katalonijas autonomā novada pašvaldība)
Generalitat de Valenciá (Valensijas autonomā reģiona pašvaldība)
Diputación General de Aragón (Aragonas reģiona padome)
Gobierno de las Islas Canarias (Kanāriju salu pašvaldība)
Gobierno de Murcia (Mursijas pašvaldība)
Gobierno de Madrid (Madrides reģiona pašvaldība)
Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Basku zemes autonomās kopienas valdība)
Diputación Foral de Guipúzcoa (Gipuskojas reģiona padome)
Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Višajas reģiona padome)
Diputación Foral de Alava (Alavas reģiona padome)
Ayuntamiento de Madrid (Madrides pilsētas dome)
Ayuntamiento de Barcelona (Barselonas pilsētas dome)
Cabildo Insular de Gran Canaria (Grankanārijas sales padome)
Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifes salas padome)
Institute de Crédito Oficial (Valsts kredītiestāde)
Institute Catalán de Finanzas (Katalonijas Finanšu institūcija)
Institute Valenciano de Finanzas (Valensijas Finanšu institūcija)

Grieķija
Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nacionalā telekomunikāciju organizācija)
Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nacionālā dzelzceļa organizācija)
Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Valsts elektrības sabiedrība)

▼B

Francija	*La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES)* (Sociālo parādu izpirkšanas fonds) *L'Agence franaise de développement (AFD)* (Francijas Attīstības aģentūra) *Réseau Ferré France (RFF)* (Francijas Dzelzceļu tīkls) *Caisse Nationale des Autoroutes* (CNA) (Valsts Autoceļu fonds) *Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP)* (Parīzes Valsts slimnīcu atbalsts) *Charbonnages de France (CDF)* (Francijas Akmeņogļu valde) *Entreprise minière et chimique (EMC)* (Kalnrūpniecības un ķīmijas sabiedrība)
Itālija	Reģioni Provinces Muncipalitātes *Cassa Depositi e Prestiti* (Noguldījumu un aizdevumu fonds)

▼M1

Latvia	Pašvaldības (Local governments)
Polija	gminy (communes) powiaty (districts) województwa (provinces) związki gmin (associations of communes) związki powiatów (association of districts) związki województw (association of provinces) miasto stołeczne Warszawa (capital city of Warsaw) Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agency for Restructuring and Modernisation of Agriculture) Agencja Nieruchomości Rolnych (Agricultural Property Agency)

▼B

Portugāle	*Região Autónoma da Madeira* (Madeiras autonomais apgabals) *Região Autónoma dos Açores* (Azoru salu autonomais apgabals) Municipalitātes

▼M3

Rumānija	*autoritățile administrației publice locale* (vietējas valsts pārvaldes iestādes)

▼M1

Slovākija	mestá a obce (municipalities) Železnice Slovenskej republiky (Slovak Railway Company) Štátny fond cestného hospodárstva (State Road Management Fund) Slovenské elektrárne (Slovak Power Plants) Vodohospodárska výstavba (Water Economy Building Company).

▼B

— starptautiskās saimnieciskās vienības:

Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka

Eiropas Investīciju banka

Āzijas Attīstības banka

Āfrikas Attīstības banka

Pasaules Banka/SRAB/SVF

Starptautiskā Finanšu sabiedrība

Amerikas Attīstības banka

Eiropas Padomes Sociālās attīstības fonds

Eiropas Atomenerģijas kopiena

Eiropas Kopiena

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andu Attīstības sabiedrība)

Eurofima

Eiropas Ogļu un tērauda kopiena

▼B

Ziemeļvalstu Investīciju banka

Karību jūras baseina valstu attīstības banka

Noteikumi, kas ietverti 15. pantā, neskar starptautiskās saistības, kādas dalībvalstis var būt noslēgušas attiecībā uz iepriekšminētajām starptautiskajām saimnieciskajām vienībām.

— saimnieciskas vienības trešās valstīs:

Saimnieciskas vienības, kas atbilst šādiem kritērijiem:

1) saimniecisku vienību nepārprotami uzskata par valsts iestādi saskaņā ar valsts kritērijiem;

2) šāda valsts iestāde ir ārpustirgus ražotājs, kas pārvalda un finansē darbību grupu un galvenokārt ražo ārpustirgus preces un sniedz ārpustirgus pakalpojumus, kuri paredzēti sabiedrības labā un kurus efektīvi kontrolē valsts;

3) šāda valsts iestāde ir liels un regulārs parāda instrumentu emitents;

4) attiecīgā valsts var garantēt, ka šāda valsts iestāde neizmantos pirmstermiņa izpirkšanu bruto maksājumu klauzulu gadījumā.

▼M4

IV PIELIKUMS

STATISTIKAS DATU SARAKSTS, KAS DALĪBVALSTĪM KATRU GADU JĀIESNIEDZ KOMISIJAI

1. **Ekonomiskie dati**

1.1. Ieturējuma nodoklis

Austrijai un Luksemburgai (laikā, kad tās piemēro III nodaļā paredzētos pārejas noteikumus) – gada kopējā, piemērojot ieturējuma nodokli, iekasētā un izmaksātā summa, sadalot pa īpašuma beneficiāru dzīvesvietas dalībvalstīm.

Austrijai un Luksemburgai (laikā, kad tās piemēro III nodaļā paredzētos pārejas noteikumus) – gada kopējā, piemērojot ieturējuma nodokli saskaņā ar 11. panta 5. punktu, iekasētā summa, kas izmaksāta citām dalībvalstīm.

Dati par kopējām summām, kas iekasētas, piemērojot ieturējuma nodokli, sadalot pa īpašuma beneficiāru dzīvesvietas dalībvalstīm, papildus jānosūta dalībvalstu iestādei, kas atbild par statistiskas datu apkopošanu saistībā ar maksājumu bilanci.

1.2. Procentu maksājumu/ieņēmumu no pārdošanas summa

Dalībvalstīm, kas veic informācijas apmaiņu vai ir izvēlējušās brīvprātīgo atklātību saskaņā ar 13. pantu, – konkrētajā teritorijā veikto procentu maksājumu summa, kuriem piemērojami 9. panta noteikumi par informācijas apmaiņu, sadalot pa īpašuma beneficiāra dzīvesvietas dalībvalstīm vai atkarīgajām un saistītajām teritorijām.

Dalībvalstīm, kas veic informācijas apmaiņu vai ir izvēlējušās brīvprātīgo atklātību saskaņā ar 13. pantu, – konkrētajā teritorijā iegūto ieņēmumu no pārdošanas summa, kuriem piemērojami 9. panta noteikumi par informācijas apmaiņu, sadalot pa īpašuma beneficiāra dzīvesvietas dalībvalstīm vai atkarīgajām un saistītajām teritorijām.

Dalībvalstīm, kas veic informācijas apmaiņu vai ir izvēlējušās brīvprātīgās atklātības metodi, – to procentu maksājumu summa, uz kuriem attiecas informācijas apmaiņa, sadalot pa procentu maksājumu veidiem atbilstoši 8. panta 2. punktā minētajām kategorijām.

Dati, kas saistīti ar procentu maksājumu un ieņēmumu no pārdošanas kopsummām, sadalot pa īpašuma beneficiāru dzīvesvietas dalībvalstīm, jāiesniedz arī dalībvalstu iestādei, kas atbild par statistikas datu apkopošanu attiecībā uz maksājumu bilanci.

1.3. Īpašuma beneficiārs

Visām dalībvalstīm – īpašuma beneficiāru, kas ir citu dalībvalstu un atkarīgo un saistīto teritoriju rezidenti, skaits, sadalot par dzīvesvietas dalībvalstīm un atkarīgajām un saistītajām teritorijām.

1.4. Maksājumu pārstāvji

Visām dalībvalstīm – šajā direktīvā paredzētajā informācijas apmaiņā vai ieturējuma nodokļa piemērošanā iesaistīto maksājumu pārstāvju skaits (katrā dalībvalstī).

▼M4

1.5. Maksājumu pārstāvji, ja tiek veikts šāds maksājums vai arī tiek nodrošināts, ka šāds maksājums tiek veikts

Visām dalībvalstīm – tādu maksājumu pārstāvju, ja tiek veikts šāds maksājums vai arī tiek nodrošināts, ka šāds maksājums tiek veikts, skaits, kas saņēmuši procentu maksājumus atbilstoši 6. panta 4. punktam. Tas attiecas gan uz nosūtītājām dalībvalstīm, kurās veikts procentu maksājums maksājumu pārstāvjiem, ja tiek veikts šāds maksājums, vai arī tiek nodrošināts, ka šāds maksājums tiek veikts, kuru faktiskais vadības centrs ir citā dalībvalstī, gan arī uz saņēmējām dalībvalstīm, kuru teritorijā atrodas šāda saimnieciskā vienība vai juridiskais veidojums.

2. **Tehniskie dati**

2.1. Datu ieraksti

Dalībvalstīm, kas veic informācijas apmaiņu vai ir izvēlējušās brīvprātīgo atklātību saskaņā ar 13. pantu, – nosūtīto un saņemto datu ierakstu skaits. Viens datu ieraksts nozīmē vienu maksājumu īpašuma beneficiāram.

2.2. Apstrādātie/labotie datu ieraksti

Sintaktiski kļūdaino datu ierakstu, kas pakļaujas apstrādei, skaits un procentuālā daļa

Sintaktiski kļūdaino datu ierakstu, kas nepakļaujas apstrādei, skaits un procentuālā daļa

Neapstrādāto datu ierakstu skaits un procentuālā daļa

Pēc pieprasījuma izlaboto datu ierakstu skaits un procentuālā daļa

Spontāni izlaboto datu ierakstu skaits un procentuālā daļa

Veiksmīgi apstrādāto datu ierakstu skaits un procentuālā daļa

3. **Izvēles punkti**

3.1. Dalībvalstīm – to saimnieciskajām vienībām un juridiskajiem veidojumiem veikto procentu maksājumu summa, uz kuriem attiecas 4. panta 2. punkta noteikumi par informācijas apmaiņu, sadalot pa saimnieciskās vienības faktiskā vadības centra dalībvalstīm.

3.2. Dalībvalstīm – to saimniecisko vienību un juridisko veidojumu ieņēmumu no pārdošanas summa, uz kuriem attiecas 4. panta 2. punkta noteikumi par informācijas apmaiņu, sadalot pa saimnieciskās vienības reģistrācijas dalībvalstīm.

3.3. Attiecīgās daļas no kopējās no rezidentiem nodokļu maksātājiem gadā iekasētās nodokļu summas par procentu maksājumiem, kurus tiem veikuši vietējie un ārvalstu maksājumu pārstāvji.